

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TARSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON 16 OLDAL TERJEDELEMMELEL.

Előfizetési ára:
a magyar birodalomban és Ausztriában:
Egész évre 4 kor.
Fél évre 2 kor.
Negyed évr. 1 kor.
Egyes szám ára 8 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Práter-utca 44. sz.

Egy péteüsor hirdetés ára 20 fillér.

A német birodalom államaiba egész
évre 6 korona.

Európa egyéb államaiba és Amerikába
egész évre 8 korona.

M. N. MÜZEUM KÖNYVTÁRA
Hírlap-könyvtár
Névedéknapló
1900. évi sz.

Október 6.

lek lombjai sárgulni kezdenek: az ősz, a hervadás elején egy gyász-ünnepe van minden magyar embernek.

A hazafias, keresztény magyar ember ismeri a sok gyásznap között ezt is, egyikét a leggyászosabbnak — a mikor, miként egykor a világ Megváltóját az ő elveiért Golgotára vitték — épugy vitték oda a tizenhárom hős tábornokot, kik bitóhalált szenvedtek éppen ma ötvenegy esztendeje — a hazáért, az elveikért.

Oh, szomoru napja — igazi nagypéntekje — ez a nap a magyarnak. Oh, szomoru Golgotája Arad a vértanuhalált szenvedett mártiroknak.

Ötvenegy hosszú esztendő mult el azóta. S most, egy fél-századdal azután ha megállunk egy pillanatra s vizsgáljuk a *jelent*: valjon nem mondhatjuk-e el, hogy manapság is vannak, akik vértanuhalált szenvednek, hogy manapság is fenn áll még a Golgota a nyomoruság, a szenvedések, az elnyomatás Golgotája?

Az aradi vértanúk szobra.

Avagy a szegény, a földhöz ragadt nép nem-e a Golgotát szenvedti át akkor, amikor nem adják meg az ő jogait, amikor a törvény, a jog, az igazság korszakában, oh hány törvényteleniséget, hány jogtalanságot, hány igazságtalanságot kell elszenvednie, eltűrnie!

Hiszen minden józanul gondolkodó magyar ember tudja, hogy kötelességekkel tartozik nemcsak Teremtőjének, hanem hazájának is, királyának is. A hazafiasan érző keresztény magyar ember nagyon is jól tudja, hogy az aradi Golgotán elvérzett tizenhárom vértanu mindegyike vallását szerető ember is volt. Mert imádságos könyvüket félretették akkor, amikor a haza hívta őket, amikor a haza függetlensége forgott kockán.

Amde azok a kötelességek, amikkel az államnak tartozunk, manapság nagyon is terhesek. Anyira terhesek, hogy majdnem elviselhetetlenek. Ezért van aztán a jelenben is Golgota, ezért van aztán, hogy a magyar ember nem annyira hazafias, mint inkább rajongásig vallásos.

Pedig hát a történelem tanusítja, hogy volt nekünk Kapisztrán Jánosunk is — a hőselkü pap — aki karddal egyik, keresztel a másik kezében küzdött hazájáért. Avagy nem fényes-szomorú példa erre a ma ötvenegy esztendeje martirhalált szenvedett tizenhárom aradi tábornok?

Igenis: keresztény magyarok, ne feledjük el ezt a gyászos napot sohase.

Az aradi hőshalált szenvedett mártiroknak vére nem hullhatott terméketlen talajra. Abból a földből, melyre az ő vérük csörgedezett, nőtt föl a magyar szabadság lombos fája. Az aradi vértanúk példája tanítsa meg a hazafias keresztény magyar népet hazaszeretetre. Az ő erényeik legyenek előttünk mindig s egyedüli törekvésünk, hogy azokat magunkévá tegyük. Mert az ő bűnük — amiért szenvedtek — erény. A bitófa, amelylyel meggyalázták őket — az ő dicsőségük.

Magyar nép! valahányszor a fa hullatni kezdi lombját, valahányszor a madarak más hazába mennek: jusson eszetekbe október hatodika. Jusson eszetekbe s tegyetek erős, szent, fogadást, hogy amiképpen ők se engedtek válásos, hazafias erényeikből, azonképpen cselekedtek ti is.

Ezekért az erényekért igenis lehet élni, ezekért az erényekért igenis meglehet halni.

Mert ha így élsz — keresztény magyar népem — akkor a vallás, a haza boldoságára, annak dicsőségére éltél s ha meghaltál, az utódok a te nevedet is emlegetni fogják, mint olyanét, a ki a kereszt dicsőségére, s édes hazánk boldogítására szentelte életét.

Oktober hatodikán — keresztény magyar nép — jusson a te eszedbe, hogy vallásos, hazafias életteddel cselekszel te Istennek s a te édes anyádnak — a te hazádnak — tetsző cselekedet.

Jusson eszedbe a tizenhárom vértanu vezérének, az ősr Damjanics Jánosnak a bitófa alatt mondott utolsó szavai, amik ezek voltak: *Istenért, és a Hazáért!* (v. i.)

POLITIKAI HIREK.

A közigazgatás egyszerűsítése. Halás munkát végzett Plósz Sándor igazságügyi miniszter a belügyminiszterrel egyetemben, amidőn elrendelte, hogy a hatóságok minél rövidebben, csak a tárgyhöz ragaszkodva, tegyék meg jelentéseiket. Tehát az a hosszadalmas megszólítás, a külzet, s a forró kása körül való kerülgetés — ezután megszűnik. Így van ez jól.

Uj főispánok. A legközelebbi időben valószínűleg, hat főispán kinevezése várható. Ezek között lesz két hive — Apponyinak. A kiszemelt főispánok nevei ezek: Molnár Viktor, Vadnai Andor, Sárközy Aurél, Kürthy Lajos, Thuróczy Vilmos és Pálffy—Daun—Lipót.

Az országgyűlés megnyitása. A jövő héten, valószínűleg kedden, október 8-ikán fogja király ő felsége az országgyűlést megnyitani. Széll Kálmán miniszterelnök e tárgyban már elutazott Bécsbe, ahol a felségnek jelentést tesz a helyzetről s több törvényjavaslatra nézve a jóváhagyást fogja kérni.

Az új kereskedelmi szerződések hir szerint, még ezen az őszön befognak fejeződni. Ezekben minket legjobban érdekelnek az olasz bor behozatalának megszüntetésére vonatkozó intézkedések. Ismeretes, hogy az ország valamennyi törvényhatósága kérvénnyel él az olasz bor vámkedvezménye ellen. Meg hát az is ismeretes, hogy mennyi kárt okozott az olasz bor behozatala. Üdvös dolog lesz tehát, ha az új kereskedelmi szerződésekből kifog maradni az olasz bor behozatalának az eddigi vámkedvezményben való részletetése.

Főlírat a képviselőházhoz. Budapesten több függetlenségi kör elhatározta, hogy az országgyűlés megnyitásakor főlíratot intéz a képviselőházhoz, amelyben a katonai terhek eltörlését, a választói jog kiterjesztésének megvédelmzését és a tiszta közigazgatást kérelmezik. Bárcsak igen sok helyen követendő példára találna ez a cselekedet.

Mikor lesz már vége?

Mikor lesz vége már annak a gyalázatos orszátlanságnak, a melylyel holmi jött-ment, ágról szakadt kőszta népség minden keresztény embernek vérével felkavarja s szívében a harag és bosszu tüzeinek lángját élesztgeti? Mikor fog már a mi kedves kormányunk érvényt szerezni annak, hogy ez az ország a keresztényeké, kiknek uralkodni van joguk, de legkevésbé vannak hivatva arra, hogy pajeszes zsidók előtt térdet hajtsanak s tőlük rettegjenek. Mikor fog már megszűnni az a rémuralom, a melyet a Galicziából bevándorolt lengyel zsidóság a szegény ruthén népen gyakorol?

Felvettem a kérdést, de feleletet adni rá nem tudok. Pedig ezeknek a kérdéseknek végére kell egyszer már járni. A zsidó kérdést meg kell oldani. Meg kell oldani még annak előtte, mielőtt ez a népség annyira nyakunkra nem ül, annyira tönkre nem tesz, hogy a védekezésre már teljesen kénytelenekké válunk. Sürgőssé teszi ezt a megoldást azon körülmény is, hogy a zsidó pimaszság annyira ment, hogy még vértől sem riad vissza, hogy uzsorás karmai közt megtarthassa a szerencsétlen népet. Mi történt? A kormány a ruthén nép ezernyi bajának megismerésére s azok orvoslására Egán Ede miniszteri biztost küldötte ki. Egán Ede a bajnak forrását csakhamar megismerte. Beátta, hogy a jóra való ruthén népet a zsidó uzsorások teszik tönkre, megölve először lelküket a spirituszból csinált pálinkával, s mikor már ez meg van, a kontó fejében kiturják őket kisbirtokukból. Ennek megszüntetésére Egán Ede hitelszövetkezeteket alapított, a melyekben a nép

ugyanazokat az árukat, melyeket az előtt a zsidó szatócsoktól 4-5-szörös árért vett meg, saját árért megkaphatja s ha van is ott adóssága, nem zavarják ki birtokából, mint a zsidó boltos tette. Ilyen hitelszövetkezetet alapított Egán Ede Zedenyova máramarosmegyei községben is. Természetesen a következménye az lett, hogy a ruthének mindinkább elszoktak a zsidó szatócsoktól, nem itták mérges pálinkájukat, hanem a helyett mentek a szövetkezetiboltba. Nagyon bántotta ez a zsidókat! Hogy is ne? Hogyan fognak ők most már uzsoráskodni? Hogyan vehetik el 2-3 fit adósság fejében annak a szegény népnek egész vagyonát? A tehetetlen düh marezangolta a tisztességtelen keresetüktől elűtött zsidókat s olyan terveket forgattak agyukban, a melyeknek hallatára minden keresztény embernek arczába szökik a vér. Természetesen nemcsak a zedenyovai zsidók tették ezt, hanem Bereg. Ung, Máramaros megyének összes, bevándorlott pajeszes kazárjai.

De hát mik voltak ezek a tervek? Azt mondják ugyanis ezek a zsidók, hogy ha már nekik el kell pusztulniuk, akkor ők előbb az urakat pusztítják el. Ugy, kedves nép? Tehát ti uzsora nélkül nem tudtok élni, ti tisztességes keresetet nem akartok, mert abból egy év alatt nem lehet meggazdagodni? Ti még gyilkolni is készek vagytok azért, mert piszkos keresetforrásoktól elestetek? Igen, ti még ezt is megteszitek?

Egy bevándorolt zsidó felbérelte a zedenyovai szövetkezet részére árukat vivő kocsis, hogy az a zedenyovai hitelszövetkezetnek boltkezelőjét gyilkolja meg s erre a czélra egy forgópisztolyt is adott neki. A kocsis, midőn éjjel Zedenyovára ért, felzörgette a boltkezelőt s midőn az kijött, a forgópisztolyból rálött megsebesítette, úgy, hogy a szegény ember most a munkácsi kórházban élet-halál között lebegve, betegesen fekszik. A pisztolyban még volt egy golyó s a kocsis azt mondja, hogy azt egy más embernek szánta. kinek nevét azonban nem mondja meg. A hatóság a merénylet hallatára természetesen nagyon megrémült, de haragjának kifejezést adni nem mer, mert fél a „vad, indulatos, bosszúálló“ népnek a haragjától. Sőt az ottani járásbiróság még a vizsgálatot sem akarta megindítani a bevándorlottaktól való félelmében, a miért aztán Egán Ede táviratilag kérte, hogy a vizsgálatot a központból, Budapestről vezessék.

Ime, ez történt Zedenyován! Egy hazátlan, esavargó népség véráldozattal akarja visszaszerezni a ruthén nép fölött éveken át gyakorolt hatalmát, melyet Egán Ede bátor föllépése kezeiből többé-kevésbé kicsikart.

Nem ragadtatjuk el magunkat ezen aljas merénylet miatt érzett méltó haragunktól, sem ennek a nép-

ségnek határtalan szemtelenségétől, csak a nagyméltóságú m. kir. kormányhoz fordulunk egy pár szóval.

Igy kell-e ennek lennie? Jól van-e ez így? Nincsen mód arra, hogy ennek a népségnek beözönlését megakadályozzuk s ez által az ilyen dolgoknak elejét vegyük? Istenem! mennyi törvényt hoznak minálunk, de sajnós, hogy a sok között alig akad olyan, a melynek gyakorlati értéke is volna. Van-e valami fontosabb annál, mint megvédelmezni a népet, az államnak fenntartó elemét? Van-e fontosabb, mint az ő érdekeinek megvédelmezése, megélhetésének biztosítása? Nincs, de nem is lehet. S mit látunk? Azt, hogy ilyen törvényeink nincsenek. Nem szólok most általánosságban, csak a ruthén népről. Miért engedi meg a kormány, hogy a galicziai zsidók bevándoroljanak s kifosztva a szegény népet, Amerikába kergessék? Mit hoznak magukkal ezek a zsidók? Talán műveltséget akarnak nálunk terjeszteni? Az nincs nekik. Talán szántani, vetni akarnak? Ahhoz nem szoktak, az ő előttük parasztnak való munka. Talán pénzt hoznak, hogy az iparnak, kereskedelemnek előmozdító legyenek? Az nincs nekik, hiszen éppen meggazdagodni jönnek ide. Mit hoznak tehát? Semmit mást, mint ravaszságot, furfangot, uzsorát.

De ha még nem is hoznának semmit, csak kárt ne tennének, mikor már itt vannak, nem szólának. De hisz nyomukban csak a pusztulás, csak elszegényedés jár. Nem neveltséges vagy is inkább bosszantó tehát, hogy az ilyen népségnek bejövételét a magyar törvényhozás megengedi? Bűn a haza, bűn a hazának népe ellen. Miniszteri rendelet van ugyan, mely ezeknek a zsidóknak bejövételét korlátozza, de kérdezzük, végrehajtják-e ezt? Dehogy is hajtják, jönnek amennyien csak akarnak. S mit tesznek? Látjuk a ruthéneknél, tönkre teszik őket s ha ellenük szegülnek, gyilkolnak. Ez még ugyan csak egy eset, de ki tudja, mennyi következhet még utána? Mi óhajtjuk, hogy ez legyen az első és utolsó; óhajtjuk pedig magának a zsidóságnak érdekében. Mert ha ez megismétlődne, nem hiszszük, hogy fel ne támadna a magyar nép a vérért vérrrel nem venne magának elégtételt.

De egyre figyelmeztetjük a magyar népet. A zedenyovai esetről láthatja, hogy a zsidó hatalom megtörésére a fogyasztási szövetkezet milyen jó eszköz. Miért nem lehetne tehát ilyen az ország minden nagyobb községében létesíteni. Ne csak sopánkodjunk, hanem fogjunk is már egyszer össze, szervezkedjünk a szervezkedő zsidósággal szemben, alapítsunk fogyasztási és hitelszövetkezeteket, mert csak így érhetjük el, azt, hogy a jelenlegi zsidó uralmat a keresztény uralom váltja fel. Mikor lesz ez? a jó Isten tudja, de hogy be kell következnie, azt minden keresztény magyar ember-

 Csak a „MAGYAR NÉPLAP“-ot olvassa minden keresztény magyar ember!

nek hinnie, vallania s a mi fő, bekövetkezése érdekében eselekednie kell!

Igenis, a zsidók bevándorolásának végének kell szakadnia. De hát: Mikor lesz már vége?

Zalai néppárti.

Naptárak.

Ilyenkor, új usztendő előtt pár hónappal készülnek azok a könyvek, amelyek nélkülözhetetlenek minden családnál, amelyek a hosszú téli estéken szórakozást nyújtanak a családnak. Értjük a *kalendáriumokat*.

Ott, ahol a *Magyar Néplap* nyomódik — éppen úgy, mint az előző években, most is elkészültek azok a naptárak, amelyek a mi magyar népünknek igazi barátjai, szórakoztatói voltak.

Deák Ferencz, a haza bölseje, egyszer így szólt egy zalamegyei polgárhoz:

— Egy jó naptár a házban éppen olyan, mint egy jó asszonyt. Vagyis milyen? Hát — szükséges.

A Szent Gellért kath. műintézet a jövő 1901. évre a keresztény, magyar nép számára ismét több rendbeli, szebbnél szebb, tartalmasabbnál tartalmasabb, jobbnál jobb naptárakat ad ki. Ezek a naptárak, eltekintve a bennük foglalt gyönyörű, szívet-lelket nemesítő elbeszélésektől, versektől, a még gyönyörűbb számtalan képektől: utmutatást, tájékoztatást nyújtanak a gazdáknak — főképp a „Gazdálkodók Naptára” — a gazdálkodás minden ágára nézve. Ezenkívül tanácsokkal szolgál a gazdaság körében előforduló bajokban. Ezekre a bajokra gyökeres orvosságot is ad. De, legszebb, legérdekesebb jövő évi naptárainkban a szent év története, a jubileumi év hazánkban, Krisztus urunk lepedője, — az egyes betegségekben való gyors segítség. — a Megváltó köntöse, a keresztény magyar ember kötelességei és a többi.

Egyszerre az 1901-ik esztendői naptáraink úgy kiállítás, mint tartalom dolgában még a megelőzőket is fölmúlják.

Ezek a naptárak pedig a következők:

Szent István Naptár, ára	60 fill. (30 kr.)
Szent József Naptár, ára	60 fill. (30 kr.)
LOURDESI NAGY KEPES	
Naptár ára,	60 fill. (30 kr.)
Keresztények Naptára, ára	50 fill. (25 kr.)
Gazdálkodók Naptára, ára	60 fill. (30 kr.)
Gazdasszonyok Naptára, ára	1 kor. (50 kr.)

Ezekre a naptárakra a megrendelést már most meg lehet tenni. Legjobb, ha az előfizetési pénzhez lesz csatolva a kívánt naptár összege is, így legalább meggyarapít a megrendelő 10 fillért. Aki azonban külön megrendeli, az a postautalvány szelvényén írja meg, hogy melyik naptárt kívánja? Egy utalványon lehet több naptárt is rendelni.

Sőt aki egyszerre hármelyik naptárból többet rendel, akkor roppant olcsón jut hozzá. Ugy kell ezt érteni, hogy összeállnak tizen, huszan, negyvenen — vagy százan. s mindannyi — megrendel egy naptárt. Ebben az esetben a

Szent István Naptárból, Szent József Naptárból, Lourdesi Nagy Képes Naptárból, s a Gazdálkodók Naptárból — külön-külön — 10 darabot 6. kor. 20 fill. (3 frt 20.) 20 dara-

bot 14 kor. (7 frt.) 40 drbot 26 kor. (13 frt.) 100 drbot 56 koronaért (28 frtért), — továbbá: a

Keresztények Naptárból 10 drbot 3 kor. 59 fill. 2 frt.) 25 kr.) 20 drbot 8 kor. 40 fill. (4 frt. 20 kr.) 40 drbot 16 kor. (8 frt.) 100 drbot 36 kor. (18 frtért) végül; a

Gazdasszonyok Naptárból 10 drbot 8 kor 40 fill. (4 frt 20.) 20 drbot 15 koronaért (8 frtért) szállítunk.

Hisszük, hogy olvasó közönségünk naptárait *csakis nálunk* (Szent Gellért Kath. műintézet, Budapest Práter-utca 44.) szerzi be s egyuttal kérjük őket, terjeszszék ismerőseik, barátaik körében is.

Olvasóinkhoz.

Amikor a keresztényvilág legmagasztosabb ünnepén: a föltámadás napján a mi kis lapunk is föltámadott az ő hamvaiból; — amikor ígéretet tettünk, hogy ebben az újságban a *keresztény igazságot*, az elnyomott, a szenvedő nép érdekeit önzetlenül, krisztusi szeretettel fogjuk szolgálni; — amikor kitűztük a lobogót, amely a keresztény, az igazi, vagyis a meghamisítatlan néppárt huszonkilencz sarkalatos pontját foglalja magában, s amikor igaz szívvvel, tele lelkesedéssel véltük föl a harezot a keresztény nép elnyomói iránt: ugyanakkor azt is számításba kellett vennünk — valamiképpen számításba is vettük — hogy eme harcunk *nagyon és súlyos* lesz, hogy nap-nap után kövel fognak reánk dobálni azok, akiket mi — kenyérrel dobtunk vissza.

Ugyanakkor a keresztény néppárt programját a mi programunkat — is közzöltük. Azt a programot, amelyből nem engedünk egy hajszálnyit se, amiképpen ezután se fogunk engedni.

A hatunk mögött álló negyedév nagyon is küzdelmes vala. Mert a mi oldalunk mellett nem volt se a kormány, az ő baksisáival, se zsidó bankár, se főpap, se mágnás az ő ezreseivel, vagy millióival. Függetlenek voltunk kezdettől fogva. Azok vagyunk most is, de — azok leszünk a jövőben is. Isten után nekünk — erős várunk, *csak a hazafias, keresztény katolikus nép volt*.

Az ő érdekeit szolgáljuk s szolgáljuk, az ő aját-baját láttuk s látjuk, az ő szenvedésein akartunk s akarunk könnyíteni, az ő könnyűit volt célunk letörölni. Mert hiszen a keresztény hazafias néppárt 29 pontjai nekünk ezeket diktálják.

Olvasóközönségünk — a mi igazi, a mi jó keresztény katolikus magyar népünk — igen jól tudja, hogy kötelességünket a *Magyar Néplap* föltámadása utáni első küzdelmes negyedévben *híven, odaadólag* és keresztényi szeretettel teljesítettük. Ott voltunk mindenütt, ahol kellett. Tiltó szavunkat mindenkor felelem nélkül emeltük föl. Ezt mind igen jól tudja a mi lelkes táborunk.

Ámde nagyon kevesen tudják, hogy mindezekon kívül mennyi anyagi áldozatunkba került, hogy a keresztény katolikus, hazafias szellemű néppárt *igazi, legőszintébb barátját*, tanácsadóját védőjét ótalmazóját mintegy elmaradhatatlan tagját a családnak, a *Magyar Néplapot*, az ő házi tüzhelyükhöz, rendesen elküldhettük.

Minket — amint említettük — senkise segített, és senkise segít az ő tele erszényével. Mi, a magunk erejében bizva, egyedül a keresztény magyar népre támaszkodva, küzdöttünk és küzdünk most is.

Oh, de még sok, igen sok kell még ahhoz, hogy a *Magyar Néplap* régi, megingathatatlan alapján álljon.

Mi kell ehhez, kérdeitek, kedves keresztény polgártársak? Megmondjuk: a ti szívetek, a ti szeretetetek a maga egész teljességében. Igenis:

Jöjjetek ti mihozzánk — a ti érdekeitekért kitűzött zászló alá, minél nagyobb számban. Igenis:

Adjátok oda a ti szereteteket azáltal, ha a ti lapotokat — a *Magyar Néplapot* — ismerőseiteknek, barátaitoknak ajánljátok.

Mindegyik előfizető csak *egy*et szerezzen maga mellé: s akkor újra erős védbástyája lesz a *Magyar Néplap* a magyar népnél. Ezt pedig meg kell tennetek mindnyájatoknak, hiszen egytől-egyik hívei, igaz hívei vagytok a keresztény, a hazafias szellemű néppártnak, hiszen valamennyien akarjátok, kívánjátok és követelitek a néppárt 29 pontjának teljesítését.

Keresztény polgártársaim! Az új év negyed elején bizalommal, keresztényi szeretettel fordulunk hozzátok; kérve a ti támogatásokat a ti törhetetlen hűségteket a ti szereteteket.

Terjesszéték az igazi, a törsgyökeres keresztény, független néppárt egységes védőjét: a *Magyar Néplapot*.
Éljen a népnél igaz barátja!

Éljen az igazi, a meghamisíthatatlan keresztény magyar nép és annak 29 pontos programja.

A *Magyar Néplap* október elsején a előfizetést nyitott.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 kor.

Fél évre 2 kor.

Negyed évre 1 kor.

Az előfizetési összegek a *Magyar Néplap* kiadóhivatalához (Budapest, VIII. Práter utca 44.) küldendők.

Hazafias üdvözléssel, keresztényi szeretettel:

Magyar Néplap

szerkesztősége és kiadóhivatala.

HIREK.

Heti naptár. Október 7. Tekla, Szent Oliv. Ünnepe. Okt. 8. Brigitta. okt. 9. Dénes vért. okt. 10. B. Ferencz. Okt. 11. Filomena. Okt. 12. Miksa püsp. Okt. 13. Kálmán vért. Időjárás: Meleg napok, hűvös éjjelek. Reggelenként köd, éjjel dér.

A király nevenapja. E héten, október 4-én volt fel-séges királyunk nevenapja is. Országszerte megültek e napot, azzal, hogy hálát adtak a Mindenhatónak, hogy királyunkat eddig is megvédte, megoltalmazta. A magyar nép hálájához fohászt is fűzött: hogy Isten tartsa, Isten óvja a legelső magyar embert, a királyt.

Egy plébános szerencsétlen halála. Mult hó 29-én — péntekről szombatra virradóra a szabadkaiak nagy szerencsétlenségre ébredtek. Szeretett plébánosuk: *Mamuzsich Mátyas* a vízbe fult. A gyászeset előzményei a következők: Mult pénteken délután 3 órakor ment ki a megboldogult Palicsra özvegy Parcssetich Félixnéhez, akinek Majorossy kalocsai püspök érseki helynök is vendége volt. A prépost ebédre volt hivatalos, de dolgai miatt nem mehetett el az ebédre s csak délután akarta látogatását megtenni, egyuttal a püspöknél is tisztelegni. Ezért még aranylánczát és a keresztet is magával vitte a reverenda zsebében. Előbb azonban meg akart fürödni a szokatlan forró őszi nap kedvezett szándékának. Kivüle a fürdőben voltak még Polgár József törvényszéki elnök és Piller képezdei tanár. Ez utóbbival néhány percig beszélgetett s azután a vízbe ugorva kiuszott a padokig. Ide érve, felült a padra s itt még latta is a fürdőszolgának fia. Rövid vártatva ismét a vízbe ugrott, hogy a fürdőházhoz uszszék vissza. E közben érte a szerencsétlenség. Eltűnését először is Barta dr. vette észre s rosszat sejtve, figyelmeztette a fürdőzőket. Ezek haladéktalanul értesítették a palicsi rendőrséget, innen pedig a városit, kik csakhamar meg is jelentek a szerencsétlenség színhelyén. Későn arra, hogy segíthessenek s bár a péntekről szombatra virrado éjjel fátyalfény mellett szakadatlanul keresték, csak masnap reggel 8 óra tájban tudták megtalálni a prépost holttestét, mely a víz alatt arcczal a föld felé feküdt az uszoda közelében. A városban nemcsak a plébániakra és középületekre tüzték ki a gyászlobogót, hanem a legtöbb maganházra is. . . . Eltemették most már, de emléke sohasem fog kivészni a szabadkaiak szívéből. A békítő sir enyhe takarja porát!

25—50—60. Az öreg asszonyok és szegény emberek szerencsejátéka: a kis lutri ugyanis már régen el van temetve. De csak nálunk. Prágában, Bécsben most is vagyon. Azok a szenvedélyes lutrista asszonyok tehát nem igen tudnak megbarátkozni az új osztályorsjátékkal. Azt mondják, hogy ez csak amolyan izé-játék. Ez okból aztán megteszik az ő álmodott jó számaikat a — perági — vagy a bécsi lutrin. Sarvár mellett egy kis községben — *Bejzen* — szenvedélyes lutrizó volt *Kampós* János csizmadiamester felesége. Ezelőtt két héttel az egyik holdas éjszakán *Kampós* Jánosné asszony álmodott vala. Álmodá pedig, hogy leve neki — vagyis a koldós tyúk alá rakott tojásokból — 25 csibéje, melyek mindegyikének vala két laba, tehát összesen 50 s eladá őket párját hatvan krajczáróért. Másnap vásár levén a szomszédos Sárvárrott, adott a városba menő férjének — nemes *Kampós* János uramnak egy ezüst forintot, mondván neki a következőket: „Apjuk! Nézze kelmed: adok egy forintot. Vigye be Sarvárra s a régi lotterias boltban irasson egy levelet Bécsbe s tesse meg kend a 25, meg az 50, meg a 60 numerusokat. A reskontót majd megküldik a boltos tényszerű receptével, hiszen tudja kend, ugy, mint multkoriban. Hanem meg ne igya ám kend a pénzt. . . . *Kampós* János pedig a vásáron — mit tehetett róla — ha nem adott el egy fél csizmát se, nem pedig egy párt. Arról pedig meg egyáltalában nem tehetett, hogy megszomjuhozék. A lutrira adott forintot, tehát az ő torkába ment és nem Bécs városába. Két hét multán — epp a mult héten — olvasván a kántor ur az ő képes ujságját, a melyben ott vala vastag nagy számokkal a linzi, berlini, prágai, brünni meg a bécsi huzás — ime: ott valának a bécsi huzás mellett a 25—50—60 numerusok is. — Hej apjuk — rikkantotta *Kampós*né torka-

szakadtából — nyertünk. Kampós János azonban fejét föl se emelve, a kalapácsal úgy ütötte a lábszíjjal megspékelt ökörbőrt, mintha az valami kínai bokszert lett volna, vagy mi az isten csudája. Nem szólt egy kukkot se. — Hát te nem is örülsz, te ember, te? kérdezte korsóra tevén két kövér kezét Kampósné — nem is örülsz, mi? — Eh! ne bánt asszony! Nem nyertünk, hanem — nyertünk. Hajh! Micsoda orkán keletkezett most. — Hát megittad, ugye, gazember? Meg? De hát tudtam én ezt. De tudtam ám! Hanem azért nyertünk. Mert ismerve a te torkodnak az ő öblös voltát — s élvén a gyanupejrel, az ugyanakkor Sárvarra menő kántor uramnak is adtam egy forintot. Azzal is megtétem a 25—50—60 numerusokat. Hanem te ebből nem eszel. De nem ám... Kampós Jánosnének aztán a múlt héten kézbesítettek kerek 600 forintokat, jobban mondva ezer és kétszáz koronát, melyet rögtön a takaréka helyezett. Ezt pedig — tekintettel Kampós János uram torkának az ő mivoltára — helyesen cselekedte.

Utonállók. Múlt héten Torna község közelében, az országon *másai* és kurtáci iparosok hajtottak hazafelé. Egyszer csak néhány bekormozott arczu fegyveres rabló állta útjukat. Az első szekér gazdája, *Maczinka* József közibe vágott a lovának s menekülni akart, de az egyik rabló lelőtte a lovát, a gazdát pedig úgy fejbevágta, hogy eszméletlenül bukott le a kocsirol. A rablók azután sorra vették a kocsikat és az utasok mellének revolvert szegezve pénzt követeltek. Az utasok, átadták pénzeiket s miután a rablók meggyőződtek arról, hogy nincs náluk több érték, elbocsátották őket, azzal a figyelmeztetéssel, hogy ha szólni mennek az esetről, agyon lövik őket, a hol megtalálják. A kifosztott utasok megszabadulásuk után föltették kocsira a leütött *Maczinkát* is, mire azonban a legközelebbi faluban orvost találtak, a szerencsétlenül járt ember belehalt sérülésébe. A kifosztott utasok állítása szerint a rablók románok voltak, mert csak töredevezve beszéltek magyarul, egymásközt pedig csak oláhul.

Koldus licitáció. Még ilyent se hallottál, ugye, édes felebarátom? Pedig hát megtörtént, még pedig nemes Szegedben, azaz hát: Szegeden. A múlt héten ugyanis halt meg ott egy öreg ember, bizonyos *Jámbor* Bálint nevezetű. Hátvan esztendő volt, a foglalkozása pedig: városi szegény. Ez azt jelenti, hogy három forintot kapott havonként a szegény pénztárból s azzal tengette az éle ét valahogy olyanformán, amiről minékünk fogalmunk sincs. Amint az öreg behunyta szemét, híre ment a szerencsének a szegények között s megrohanták a városházának azt a hivatalát, amiben ennek a nyomorúság-pénztárnak a dolgát intézik. *Egymásra licitáltak.* Az egyik béna a lábára, meg a felszemére is vak, a másik vért köp és sok gyereke van, akik egyik a másikára licitáltak, akiknek egvedüli óhajtasuk volt, hogy *Jámbor* Pál hagyatékát — a havi három forintot örököljék. Boldog Isten! Hogy már a *koldusságért* is folyik a harc!

„Akaszsa kend föl magát!” Hogy ki bozta ez ékes tájszólást divatba, az az alábbiakból ki fog tűnni. A szécsényi zsidótemplomban ugyanis, régi szokás szerint hétköznapon *Müller* Salamon rabbi és péntek estétől szombat estig *Deutsch* Emánul kántor szokott előimádkozni. 1897. augusztus 27-ike pénteki napra esett és este mégsem a kántor, hanem a rabbi állott az előimádkozó asztal elé. *Schwarz* Samu ottani kereskedőnek ez sehogysem tetszett és ingerülten szólt a papnak: Ma péntek este van, hát miért nem a kántor imádkozik? — Ma én fogok előimádkozni — felelt a pap csendesen. A dologban

pedig csak az az érdekes, hogy a zsidópap bepanaszolta *Schwarz*ot, akit 30 koronára ítétek el ezért a négy szóért. A szécsényiek azóta, ha valamiért haragszanak a tápiói szomszédokra, csak azt mondják — de ugy, hogy meg ne halják — akaszsa kend föl magát...

Börtönre ítélt képviselő. Nem nálunk történt. Nem is szeretuők. A mi kedves szomszédunknál esett meg a furcsa eset, hogy a múlt választások után tagjának mondhatta *Mittermayer* Károly pinczéért, a kit szocialista programmal választottak képviselővé. A pinczéből lett képviselő piszkos dolgairól sokat beszéltek, de a törvényszék elé csak most került, mert eddig megvédte a képviselői sérthetlensége. A büntető panaszt egy vendéglős tette ellene, a kit pinczér-korában azzal fenyegetett meg *Mittermayer*, hogy egyszer pinczér hadával földig romboltatja vendéglőjét, ha nagyobb összeget nem ad neki. A bécsi törvényszék dr. *Holzinger* udvari tanácsos elnöklete alatt egy havi börtönnel szigorított börtönre ítélte el. Érdekes, hogy védője azt kívánta neki enyhítő körülményül betudni, hogy nevelése hiányos s a műveltségnek nagyon alacsony fokán áll.

Egy korcsma ritkaságai. Van Berlinben egy kis korcsma, mely jó bora mellett még egy pár érdekes látnivalóval is csalogatja az embereket. Az ivószobában t. i. üvegbura alatt két nem közönséges ritkaságot őriz a korcsmáros. Az egyik egy allesont és állítólag annak a szárnak a földi maradványát, melynek állkapozájával *Sámson* agyonverte a tizezer filiszteust, a másik ereklye pedig egy emberi fül, mely valaha az új-testamentumbeli *Malchus* fején ágaskodott és a melyet Péter apostol vágott le onnan — véletlenségből. Persze az egész csak a fura korcsmáros kieszelése, aki ezzel csalogatja be a hívőket, akik egyuttal — leg többnyire szomszások is.

Hány zsidó van a világon? A Londonban minden esztendőben megjelenő évkönyv szerint a zsidók eloszlása a föld kerekéségén a következő: Nagy-Britannia és Írország (London nélkül) 25.700, London 67.000, India 19.194, Föld 3900, Új-Dél-Wales 5454, Queensland 809, Dél-Ausztrália 840, Tasmania 84, Victoria 6459, Nyugat-Ausztrália 62, Abesszinia 140.000, Argentína 7000, Ausztria 1.143.000 Magyarország 1.000.000 Belgium 400, Dánia 4080, Franciaország 206.580, Tunis 45.000, Németország 567.006, Görögország 5192, Olaszország 38.000, Luxemburg 1054, Marokko 150.000, Hollandia 12.775, Oranje 113, Perzsia 35.000, Peru 498, Románia 300.000, Portugália 1000, Oroszország 3.000.000, Szerbia 4652, Transzval 10.000, Spanyolország 402, Svéd- és Norvégország 3402, Svájc 8069, Törökország 500.002, Bulgária 28.307, Egyiptom 25.000, észak-amerikai Egyesült Államok 130.496. Oroszország és Ausztria után tehát nálunk van a legtöbb. De nálunk legjobb a soruk, mert a hatalom az ő kezeikben van.

Vasvári Pál gyilkosa. Ki volt Vasvári? A dicső 48-as kornak egyik legelső vezére, *Petőfi* Sándor testi lelki barátja. Vasvári Pál is — épp ugy, mint *Petőfi* — eltűnt. Később tudódott ki, hogy gyilkosság áldozata lett. Valamelyik bős oláh paraszt szurta keresztül nemesen dobogó szívét. Most pedig azt is tudjuk, hogy ki volt az a fenevad? *Topánfalváról* kapjuk a hírt, hogy a múlt héten halt meg ott *Jeffea* Péter nevű oláh paraszt, aki a márcziusi tizek vezéré, Vasvárit megölte. Csak halálos ágyán vallotta be rettenetes bűnet. A földi igazságszolgáltatás elől megmenekült ugyan, de azért ott fenn, az Isten ítélőszéke előtt, elfogja venni méltó büntetését. Ezt bizvást tudjuk.

szakadtából — nyertünk. Kampós János azonban fejét föl se emelve, a kalapácsal úgy ütötte a lábszíjjal megpékelt ökörbört, mintha az valami kínai bokszér lett volna. vagy mi az isten csudája. Nem szólt egy kukkot se. — Hát te nem is örülsz, te ember, te? kérdezte korsóra tevéen két kövér kezét Kampósné — nem is örülsz, mi? — Eh! ne bánt asszony! Nem nyertünk, hanem — nyeltünk. Hajh! Micsoda orkán keletkezett most. — Hát megittad, ugy-e, gazember? Meg? De hát tudtam én ezt. De tudtam ám! Hanem azért nyertünk. Mert ismerve a te torkodnak az ő öblös voltát — s élvén a gyanupearrel, az ugyanakkor Sár-várra menő kántor uramnak is adtam egy forintot. Azzal is megtétem a 25—50—60 numerusokat. Hanem te ebből nem eszel. De nem ám... Kampós Jánosnak aztán a múlt héten kézbesítettek kerek 600 forintokat, jobban mondva ezer és kétszáz koronát, melyet rögtön a takarékbba helyezett. Ezt pedig — tekintettel Kampós János uram torkának az ő mívoltára — helyesen cselekedte.

Utonállók. Mult héten Torna község közelében, az országuton *másai* és kurtási iparosok hajtottak hazafelé. Egyszer csak néhány bekormozott arcu fegyveres rabló állta útjokat. Az első szekér gazdája, *Muczinka* József közibe vágott a lovának s menekülni akart, de az egyik rabló lelőtte a lovát, a gazdát pedig úgy fejbevágta, hogy eszméletlenül bukott le a kocsiról. A rablók azután sorra vették a kocsikat és az utasok mellének revolvert szegezve pénzt követeltek. Az utasok, átadták pénzeiket s miután a rablók meggyőződtek arról, hogy nincs náluk több érték, elbocsátották őket, azzal a figyelmeztetéssel, hogy ha szólni mernek az esetről, agyon lövik őket, a hol megtalálják. A kifosztott utasok megszabadulásuk után föltették kocsira a lefűtött Maczinkát is, mire azonban a legközelebbi faluban orvost találtak, a szerencsétlenül járt ember behalt sérülésébe. A kifosztott utasok állítása szerint a rablók románok voltak, mert csak töredezőve beszéltek magyarul, egymásközt pedig csak oláhul.

Koldus licitáció. Még ilyen se hallottál, ugye, édes felebarátom? Pedig hát megtörtént, még pedig nemes Szegedben, azaz hát: Szegeden. A múlt héten ugyanis halt meg ott egy öreg ember, bizonyos *Jámbor* Bálint nevezetű. Hátvan esztendő volt, a foglalkozása pedig: városi szegény. Ez azt jelenti, hogy három forintot kapott havonként a szegény pénztárból s azzal tengette az éle ét valahogy olyanformán, amiről minékünk fogalmunk sincs. Amint az öreg behunyta szemét, híre ment a szerencsének a szegények között s megharanták a városházának azt a hivatalát, amiben ennek a nyomorúság-pénztárnak a dolgát intézik. *Egymásra licitáltak.* Az egyik béna a lábára, meg a félszemére is vak, a másik vért köp és sok gyereke van, akik egyik a másikára licitáltak, akiknek egyedüli óhajtasuk volt, hogy *Jámbor* Pál hagyatékát — a havi három forintot örököljék. Boldog Isten! Hogy már a *koldusságért* is folyik a harez!

„Akaszsa kend föl magát!” Hogy ki bozta ez ékes tájszólást divatba, az az alábbiakból ki fog tűnni. A szécsényi zsidótemplomban ugyanis, régi szokás szerint hétköznapon *Müller* Salamon rabbi és péntek estétől szombat estig *Deutsch* Emánul kántor szokott előimádkozni. 1897. augusztus 27-ike pénteki napra esett és este mégsem a kántor, hanem a rabbi állott az előimádkozó asztal elé. *Schwarz* Samu ottani kereskedőnek ez sehogysem tetszett és ingerülten szólt a papnak: Ma péntek este van, hát miért nem a kántor imádkozik? — Ma én fogok előimádkozni — felelt a pap csendesen. A dologban

pedig csak az az érdekes, hogy a zsidópap bepanaszolta *Schwarz*ot, akit 30 koronára ítétek el ezért a négy szóért. A szécsényiek azóta, ha valamiért haragszanak a tápiói szomszédokra, csak azt mondják — de úgy, hogy meg ne halják — akaszsa kend föl magát...

Börtönre ítélt képviselő. Nem nálunk történt. Nem is szeretuők. A mi kedves szomszédunknál esett meg a furcsa eset, hogy a múlt választások után tagjának mondhatta *Mittermayer* Károly pinczért, a kit szocialista programmal választottak képviselővé. A pinczérből lett képviselő piszkos dolgairól sokat beszéltek, de a törvényszék elé csak most került, mert eddig megvédte a képviselői sérthetlensége. A büntető panaszt egy vendéglős tette ellene, a kit pinczér-korában azzal fenyegetett meg *Mittermayer*, hogy egyszer pinczér hadával földig rombolatja vendéglőjét, ha nagyobb összeget nem ad neki. A bécsi törvényszék dr. *Holzinger* udvari tanácsos elnöklete alatt egy havi börtönnel szigorított börtönre ítélte el. Érdekes, hogy védője azt kívánta neki enyhítő körülményül betudni, hogy nevelése hiányos s a műveltségnek nagyon alacsony fokán áll.

Egy korcsma ritkaságai. Van Berlinben egy kis korcsma, mely jó bora mellett még egy pár érdekes látival is csalogatja az embereket. Az ivószobában t. i. üvegbura alatt két nem közönséges ritkaságot őriz a korcsmáros. Az egyik egy állasont és állítólag annak a szárnak a földi maradványát, melynek állkapcájával *Sámson* agyonverte a tízezer filiszteust, a másik ereklve pedig egy emberi fül, mely valaha az új-testamentumbeli *Malchus* fején ágaszkodott és a melyet Péter apostol vágott le onnan — véletlenségből. Persze az egész csak a furiangos korcsmáros kieszelése, aki ezzel csalogatja be a hívőket, akik egyuttal — legtöbbnyire szomjasak is.

Hány zsidó van a világon? A Londonban minden esztendőben megjelenő évkönyv szerint a zsidók eloszlása a föld kerekégén a következő: Nagy-Britannia és Írország (London nélkül) 25.700, London 67.000, India 19.194, Földöld 3900, Új-Dél-Wales 5484, Queensland 809, Dél-Ausztrália 840, Tasmania 84, Victoria 6459, Nyugat-Ausztrália 62, Abesszinia 140.000, Argentína 7000, Ausztria 1.143.000, Magyarország 1.000.000, Belgium 400, Dánia 4080, Franciaország 206.580, Tunis 45.000, Németország 567.006, Görögország 5192, Olaszország 38.000, Luxemburg 1054, Marokko 150.000, Hollandia 12.775, Oranje 113, Perzsia 35.000, Peru 498, Románia 300.000, Portugália 1000, Oroszország 3.000.000, Szerbia 4652, Transzval 10.000, Spanyolország 402, Svéd- és Norvégország 3402, Svájc 8069, Törökország 500.002, Bulgária 28.307, Egyiptom 25.000, észak-amerikai Egyesült Államok 130.496. Oroszország és Ausztria után tehát nálunk van a legtöbb. De nálunk legjobb a soruk, mert a hatalom az ő kezeikben van.

Vasvári Pál gyilkosa. Ki volt Vasvári? A dicső 48-as kornak egyik legelső vezére, *Petőfi* Sándor testi lelki barátja. Vasvári Pál is — épp úgy, mint *Petőfi* — eltűnt. Később tudódott ki, hogy gyilkosság áldozata lett. Valamelyik bösz oláh paraszt szurta keresztül nemesen dobogó szívéit. Most pedig azt is tudjuk, hogy ki volt az a fenevad? *Topánfalváról* kapjuk a hírt, hogy a múlt héten halt meg ott *Jeffea* Péter nevű oláh paraszt, aki a márcziusi tízek vezéré, Vasvárit megölte. Csak halálos ágyán vallotta be rettenetes bűnet. A földi igazságszolgáltatás elől megmenekült ugyan, de azért ott fenn, az Isten ítélőszéke előtt, elfogja venni méltó büntetését. Ezt bizvást tudjuk.

Damjanics mankója és kötele. Egy töpörödött öreg asszonyt temettek el a múlt hét hétfőjén Pankotán. *Kocsi* Ferencznének hívták. Egyszerű szegény asszony volt, mint a milyen százezrek vannak. S hogy most az ujságba jó a neve, annak nagy oka vagyon: *Kocsi* Ferenczné volt ugyanis az a derék asszony, aki az aradi vértanúk vezérének, az ősz *Damjanics*nak *mankóját*, és a *kötélét* évtizedeken át őrizte s akkor adta át az aradi múzeumnak, ahol ezeket a szomorúságos, fájdalmas emlékeket őrzik. Az aradi ereklye múzeum szép koszorút küldött *Kocsiné* koporsájára.

Fokról-fokra. A ki egyszer rálépett a rossz utra, onnan nagyon nehezen tud visszafordulni. Aki süppedékes ingoványba lép, az alig fog kilábolni abból. Ime erre az intő példa: *Aknai* Szilárd még pár évvel ezelőtt rendőrtisztviselő volt Aradon. A múlt napokban pedig megtörtént veie a csufság, hogy mint közönséges betörőt kísérték a esendőrök. Csak most derült ki, hogy *Aknai* tettese annak a betörésnek, amelyet nemrégiben az aradvárosi főpénztárban elkövettek. A betörés körülményeiből azonnal látható volt, hogy azt a viszonyokkal ismerős ember követte el. Rövid nyomozás után elfogták az egyik tettest s az vallotta meg, hogy *Aknai* volt a bűntársa. Körözték s ennek alapján fogták el *Borossebesen*. *Aknainak*, ki most 30 éves, ezen a betörésen kívül még igen sok bűn terheli lelkét.

Czimeres tolvaj. Szabadkán négy héttel ezelőtt *Frierst* czukrászhoz egy munkásember ajánkozott udvarosnak. Előmutatta eselédkönyvét is s a czukrász fel is fogadta. Néhány nap előtt az udvaros becsipett és gorombáskodni kezdett gazdájával. Ez kiadta neki az utját, de feljelentette a rendőrségnél és *Vojnits* alkapitány elítélte kihágás miatt 5 napra. A jegyzőkönyv aláírásánál feltűnt a kapitánynak, hogy nagyon szépen és czifrán írta le a nevet. *Baracsi István*nak írta magát. A kapitány vállalni kezdte. Kérdezte tőle, hogy hol járt, kinél szolgált eddig, de nem tudott sem mire se feleletet adni. Zavarba jött. A kapitány aztán iratai és ruhái között kutatást tartott. Egy arczképet talált, melyben azonnal ráismert a piszkos udvarosra. A szabadkai rendőrkapitányság beküldte a budapesti államrendőrségnek a fényképét és *Budapestről* azt a választ kapta, hogy az illető már többször lopott és sok betörést követett el. Elrendelték az országos köröztetését, el is fogták *Ujvidéken*, de megszökött. *Belgrádba* ment. Itt is több betörést követett el. Tulajdonképpen neve *Budai Gábor* és verbászi születésű. Átkísérték a kir. törvényszék börtönébe, de a kíséző börtönőrök fegyvereit előtte töltötték meg, nehogy újra kedvet kapjon a megszökéshez.

Robogó vonat alatt. Sokszor megírták már az ujságok, hogy akkor, mikor a vonat a kocsiközlekedésre szánt átjárókhöz közel robog — ne közeledjenek az emberek. Hiszen Istenkisértés számba megy ez. Meg hát sok ember megadta már az árát. Ezt bizonyítja a következő szerencsétlenség is, mely *Vlajkovecz* mellett (Temesmegyében) történt múlt hó 30-án. Mikor ugyanis délelőtt tíz óra után a vonat *Vlajkoveczről* kiindult, egy földművelő, egy két lovas kocsi-val, melyen rajta kívül a fia is ült, át akart hajtani a sineken. De mielőtt ezt megtette volna, észrevette a közelgő vonatot, és nehogy veszélybe döntse magát, visszatartotta lovait, és néhány lépésnyi távolságban megállott a sinek előtt. Ezt volt a szerencsétlensége, mert a vonat dühörgésétől a lovak megijedve, elragadták a kocsit s egyenesen a vonat elé vitték. A vonatvezető, midőn meglátta a lovak nyugtalanlását, fékezett, ellengőzt adott, de már késő

volt, a vonatot megállítani nem lehetett. A vonat a sineken keresztül vágatató kocsit a rajta ülőkkel elütötte, a kocsit ketté szakította, az apát, a ki elül ült, messze eldobta és súlyosan megsebesítette. A szegény gyermek még súlyos sebek árán sem menekülhetett meg a borzasztó haláltól. A kocsi saroglyában ült s a vonat alá került, mely teljesen összeroncsolta. Mikor a vonat megállott, a gyermek testét darabokban kellett összeszedni. A lovak a két első kerékkel, meg a kocsi első részével örült vágatásban menekültek.

Eletunt tanító. Szabadkán a múlt héten egy jóra való, s jobb sorra érdemes ember, *Balogh* András dobta el magától az életét. Utóbbi időben igen sokat nézett a pohár fenekére. Hozzá tartozói s ismerősei azt mondják, hogy családi viszálykodás kergette a halálba, mert hiszen volt egy kis vagyonkaja is. Anyagi szükséglet tehát nem szenvedett. Az öngyilkosság napján összeveszett feleségével, s a konyhába kiment, ahol egy konyhakessel szurta keresztül szívéit. A családi viszálykodásnak ime, szinte egy szomorú példája.

A galvestoni hienák. Amint lapunkban is jeleztük, Amerikában szörnyűséges módon pusztult el *Galveston* város. Most a hatóság kimondta ott a statáriumot. Miért? Azért, mert ott az emberek valóságos hienákká változtak át. Rablóbandák járták be az elpusztult város rom-utcait és sorba átvizsgálták a halottakat. A kinél értékes tárgyat találtak, azt elvitték, még pedig legtöbbször úgy, hogy — ha gyűrű volt — levágták a holttest ujját. Egy ilyen fosztogatónak a zsebében 23 ujjat találtak, a melyeket az illető a gyűrűk kedvéért vágott le. Egy négyert pedig rajtaérték, a mint egy holttestnek leharapta a fület, hogy a függők birtokába jusson. Sok holttestet egészen meztelenre vetkettettek a fosztogatók és más mindenféle kegyetlenséget követtek el. Bizony, az ilyen hienák megérdemlik, hogy rögtön a legelső fára fülhúzzák őket.

A tengeri „golya”. Hát bizony furcsán esett a história. Ha nem volna nekünk, magyaroknak, részünk, ebben a furcsa históriában — hát el se mondanók. Úgy esett a dolog, hogy az a bizonyos hosszúcsőrű madár egy amerikai „*Augusztia Viktoria*” nevű hajón meglátogatott egy asszonyt, aki aztán egy leánygyermeknek adott életet. A keresztelőt illő díszszel tartották meg. Keresztapa lett maga, a hajóskapitány. A gyermek anyja orosz, apja pedig — magyar ember névszerint *Kolmár András*, szabadkai születésű szabó, aki azonban hosszasan külföldi tartózkodása után magyar honosságát elvesztette. Ime: a „golya” néni még a tengeren is megteszi az ő hűségét látogatását.

Zsidó krónika. *Schwarz* Jakab Vaján gróf Vaytól vagy 3000 hold földet bérelt. A munkásai természetesen keresztények. Hogy ez a zsidó egyébként is hogyan bánhatik munkásaival, sejtethető abból, hogy negyven keresztény családdal megünnepelteti a szombatot, vasárnap pedig mezei munkára kergeti őket. Ez az egyik. Soroksáron egy *Perl* Jónás nevű zsidó malom-tisztviselő katolikusává lett, hogy elvehessen egy kstholikus leányt. A malom tulajdonosa, valami *Grieser* Gyula nevű zsidó ezért *Perlt* rövid úton elcsapta s a szegény ember ma is kenyér nélkül van. Ugyanez a *Grieser* Gyula az augusztusban Soroksáron rendezett fáklásmenetre egy koronát adott, abban a hiszomben, hogy a fáklásmenetet a király születése napján rendezik. Mikor megtudta, hogy a fáklásmenet a magyar kereszténység 900 éves fennállásának szől, elment és — visszükövetelte a koronáját.

Kötélre ítélve. Répceszentgyörgyön, (Vas megyében) ez év márczius hónapjában szörnyű kegyetlenséggel gyilkolták meg *Lichtenstedter* Sándort és feleségét. A gyilkosokat hamar föltalálták *Pete* Postás János, *Illés* Antal, *Kovács* Borbély József és testvére *Kovács* János személyében. A szombathelyi kir. törvényszék, a múlt héten ült a gyilkosok fölött törvényt, amikor *Pete* Postás Jánost *kötél által való halálra*, *Illést* életfogytiglani, a két *Kovács* testvért pedig 15—15 évi fegyházra ítélte.

Elevenen a koporsóban. Temes-Szent-Andráson a minap reggel *Fekete* Katalin asszonyt, egy magányosan élő nőt „halva” találtak fekhelyén. A „halottat” koporsóba helyezték és magára hagyták a temetésig. Amikor reggel háziasszonya benézett hozzá, de rémülve vette észre, hogy a halott tárcameresztett szemekkel ült a koporsóban. Rögtön összelármázta a szomszédságot s értesítette az orvost, ki

Mert hát szüksége van az ő ket erős karjára a királynak is, meg a hazának is. Október elsején zokogva zokog az anya, ölelve öleli fiát, csókjaival elhalmozza a Babi, vagy az Ilka. Aztán sirnak. Sir az a gyermekember is, mindannak daczára, hogy ő már a királynak a katonája. Am aztán neki durálja magát. Jó kedvet ölt az arczára, aztán a kebelére lagyan simuló Juliskájának fájdalmasan fülébe dalolja, hogy:

Semmi, babám, semmi,
Igy kel annak lenni
Októberben, katonának
Bé kell nekem menni . . .

Farkas a bárányok között. *Missler* Farkas brémai bankár, kivándorlási ügynök, Sopron vármegye alispánjához, Baán Endréhez egy kikívó tartalmu levelet intézett azért, mert az alispán a kivándorlásokat nem mozdítja elő, sőt

Zarándokok elutazása Rómába.

csakhamar megérkezett. Időközben *Fekete* Katalin ismét visszaesett előbbi állapotába s ekkor az orvos merevedési görcsöt konstatált, mely a halottnak vélt asszonynál még most is tart.

Katonáék uj esztendeje. Sokféle ujesztendő van. Először is a társadalom uj esztendeje. Másodszor a keresztényvilág uj esztendeje, ami advent első vasárnapján veszi kezdetét. Ott van a zsidók uj esztendeje. Aztán az oroszoké, a szerbeké, akik nem, mint mi, Január elsején, hanem az esztendő egyéb napjain kezdik el idő számításukat. Hanem van még egy uj esztendő: ez a katonáék uj esztendeje, amely október elsején vagyon. Ismerik azt a napot. Ismerik nagyon is. Hiszen már hetekkel megelőzőleg sűrűn hull a köny a szemekből: a gyöngé anyáéból, az erős apáéból, de legjobban a pirosarcu lányokéból akik mindnyájan nem a rossz aratást, de egyebet siratnak. Siratják a Ferkó gyereket, akinek még a bajusza is alig, hogy pelyhedzik — s ime beviszik katonának. Október elsejére ott is kell lenni.

azt megakadályozza. A kivándorlási ügynök kihívó hangu beadványában kikél a kivándorlásokat korlátozó hatalmaságok ellen, holott a belügyminiszter boldog-boldogtalannak ad külföldre szóló utlevelet, ha az illető az adóját megfizette. A beadványban végre arra kéri *Missler* Farkas az alispánt, hogy mozdítsa elő a kivándorlást a szegény nép javára. Talán felesleges megemlíteni, hogy *Missler* Farkas kazar s hogy a szegény nép érdeke leginkább ezen *Farkas* érdeke, aki szeretné fölfalni az ő éles- és éhes fogaival a bárányokat.

Októberi kanikula. Forró, meleg napok járnak. Nemesak a fővárosban, hanem a vidéken is. A nap éppen úgy löveli fejünkre égető sugarait, akárcsak *Julius* végén. Elmondhatjuk, hogy az idén októberben, kanikulai napok voltak. Ilyen melegség — ebben az időszakban — csak 1863-, 1875- és 1881-ben volt. Budapesten akkor is fölolvadt az emberek lába alatt az aszfalt, a vidéken meg a meleg nap akkor is megkövetelte a maga léhány áldozatát, épp úgy, mint most. *Tornyos* baranyamegyei községben, továbbá

a zalamegyei Ukk községben, — mint onnan írják — nap-szurás következtében két ember meghalt. A forrásnak azonban haszna is van: mindenünnen kítő szőlőtermést jelentenek.

(r.) **Nagyothallás.** Egy gazdag hölgy, ki dr. Nicholson mesterséges fülkagylói által nagyothallásából és fülzugasából teljesen kigyógyult, az illető orvos intézetének 25,000 forintot adományozott oly czélból, hogy oly süket vagy nagyothalló egyének, kik nem szerezhetik meg maguknak a fülkagylókat pénzért, azokat ingyen kaphassák. Levelek intézendők: **5140. sz. Nicholson-intézet, Longcott, Gunnsbury, London. W.**

TÁRCA

Az aradi tizenhárom.

Magyar nemzet nagyszombatján,
Épp ötvenegy éve,
Az aradi tizenhárom
Ment akkor az égbe.
Bitófára húzták őket,
Mártirokká ők így lőnek,
Mikor égbe mentek,
Akkor lettek szentek.

Magyar nemzet nagyszombatján
Az aradi várban
Hősi halált, mártirhalált
Haltak tizenhármán.
Ők meghaltak, de él nevük.
Együtt érzünk most is velük,
S érzünk is örökre,
Míg magyar jó földre.

Magyar nemzet nagyszombatján
Eszedbe az jusson:
Csak is úgy lész jó hazafi
Csak is olyan jusson:
Ha szereted a hazádat,
A te dajkáló anyádat,
Szereted te folyton
Templomban és otthon.

Magyar nemzet nagyszombatján
Jó magyar nép, kérlek,
Az aradi tizenhárom
— Akik példák néked: —
Legyenek oh, teelőtted,
Övéidnél, te közötted,
Őket nézzed, lásd meg,
Isten is így áld meg!

István diák.

Förgeteg Mihályék.

A banyalukai kaszárnyában már rég elfújtak a capinstrángot, hanem azért tizedes ur Förgeteg még mindig ott kuksul az iksz lábu asztalnál. Ott künn a nevéhez hasonló fürgeteges hózivatar dühöng. Csak úgy sziporkázik a hó. Csak úgy sivit, bömböl a szél.

Förgeteg Mihály azonban mitse hall a fürgeteg zugásából. Egy levelet olvas. Most már tizedszer. Ott kezd, ahol elhagyta ezelőtt egy órával, mikor a zupa kiosztásánál ügyelt föl. Csak olvassa:

... „Oh, én édes uram, de hiányzik is kigyelmed... oh, de mennyire hiányzik. Mert hiszen most man magával együtt hárman vagyunk. Kis fiu lett. De hát éppenséggel az apjára, kigyelmedre ütött. Még az orra is olyan, mint a magae. Meg a szája is, iczipiczi aranyos, kis szája is. Olyan édes mint a kigyelmed szája. Oh jöjjön haza, édes uram, mielébb! De hát minek is köll magának ott lenni, amikor itthon várja a fiatal felesége. Akit itt köllött hagyni a lakodalom után alig három hónapra. Minek is van maga ott? Hiszen van a császárnak más emböre is. Nemcsak kigyelmed. De, hát én ugy teszők, hogy elmék föl Bécsbe, a rezidenciába. Oszt térdre borulok azelőtt a jó embör előtt, aki a kiraj — oszt addig könyörgök, addig rimázkodok neki, míg kigyelmedet haza nem bocsátja. Mert hát kigyelmeden kívül édes jó uram — senkim sincs ezen az égadta világon. Vagy igaz, azt se tudja kigyelmed, hogy hugomat, a Terkát is fejkötő alá vitték. Oszt jaj Istenem — majdnem a világ végére. Tulra, a Balatonra, Berkenyésbe. A Kondor János sógor. Vagy igaz, hiszen még kigyelmed nem is ismeri. Olyan széles, olyan magas, mint kigyelmed... Oh, hát gyere haza én edös uram, mert ha nem gyösz, möghasad a te feleségödnök az ő szive bujába, sötet bánatába. Gyere haza edös Miháj... Mert, míg nem látlak addig mindig sir te utannad a te bubánatos *feleséged Zsófi.*“

... Otkünn sivit, füttyül a szél, Förgeteg Mihály pedig nem hall semmit, Csak egy könyüt törül le a keze fejről. Onnan esöppent oda, a szeméből. Szívét — a jó Isten tudja — mi szoritja, ugy össze. Olyan különös fájdalom az, aminek nincs neve. Olyan keserves, olyan kínos ez az érzés, hogy följjadul bele.

— Oh én edös véreim ti! — susogja önmagában — hogyan menjek? Oh, hogyan menjek? Ebből a pokoli meszsiziségből még elszökni se lehet. Meg ha elszöknek is — hát visszahoznának Vasra vernének... edös árvám, ti... De talán majd megsegít az Isten... Igen, az Isten. Aki mindeneket lát. Aki tud mindeneket. Aki látja az én fájdalmas szívemet. Meg látja árváimét is... Ő megsegít. Hiszen ő jó...

Igen, az Isten jó. Az Isten megsegítette Förgeteg Mihályt is. Mert másnap, mikor a napiparancsra glédába sorakozott; amikor főhadnagy ur Beregszászy lépett a gléda elé, ugy megdobbant a szive. Valamitől. Felelemtől-e, örömtől-e? Maga se tudta.

Főhadnagy ur Beregszászy pedig elkezdte olvasni a napiparancsot:

— Ideiglenesen szabadságoltatnak — — (Oh, jaj — meg ne szakadj szegény szívem — susogta Förgeteg

Mihály) — ideiglenesen szabadságoltatnak — ismételte a főhadnagy — őrmester Komoróczy Péter —

- Jelen!
- Nagytóth Dénes kürtös —
- Jelen!
- és káplár (jaj, a szívem — —) Företeg Mihály.

Még aznap éjjel a vonaton hallgatta már Företeg Mihály a szélvész sivitását, a vonat dübörgését. De ez a szélfüttyölés, ez a vonat dübörgés gyönyörűséges muzsika volt az ő kebelének. Már otthon képzelte magát. Már fogta a kis bubust, az Istenküldte áldást, a szakasztott mását, az ő kicsike fiát. Már ajnározzgatta is, dudolván a vonat dübörgése közé:

Tente baba, tente,
Altasson a Jézus.
Tente baba, tente
Keltsen föl a Márja . . .

Aztán mikor megölelték egymást, mikor nyakába borulhatott a feleségének, ő meg az övébe, amikor a lelküket cserélték át százezerszer egy-egy csókba — oh micsoda boldogság, micsoda öröm volt ez az ő szerelmes szívüknek! Hiszen ezt nem lehet leírni. Hogyan is lehessen az örömet, vagy a boldogságot leírni, avagy lefesteni?

És ez a boldogság tartott sokáig . . . Már a hó is olvadni kezdett — olyan februárius vége felé járt az idő — mikor már a kikeleti hóvirág is kidugja fejét zuzmarás lepedője: a hó alól — amikor egyik reggelen így szól Företegné az ő szerelmes galambpárjához:

— Miháj, édös! Ládd, édös uram — te már három hónap óta — (itt lesütötte szemét a menyecske) — izé . . . szerelmezősködjöl. — Oszt még a Teráékhol se látogattál át . . . ők nem gyöhetnek. Mer Tera is most — — hiszen tudod . . . mondom no, a János sógor nem gyöhet hozzánk. Hát menj el te hozzájuk. Hisz még nem is ösmeröd az új sógort, a Kondor Jánost a Tera urát. Ugye elmész, édös uram . . . ugye elmögy kigyelmed?

— El, édös el, még ma. Még most. A Balaton még bé van fagyva. Köröszkül mehetök rajt. Igen. Öreg este felé oszt ott is löhetők Berkenyésben. Persze, hogy elmék. Hiszön mög köl ösmernöm az új sógort.

Företeg Mihály estefelé már a tihanyi révnél járt. Hosszu katonaköpenyeg volt rajta. No meg a Mollinár bakák sapkája. Kezében pedig hatalmas husáng.

A Balaton még csontig volt fagyva. Företeg Mihály teljes bátorsággal mehetett rajt. Hanem mire a tulsó partra ért, igazi öregeste volt már. Bajusza tele volt zuzmarás jégcsappal. Összébb húzta köpenyegét. Hiába. Azért fázott. Pedig hát Berkenyés még innen jó két órára vagyon. Addig nem viheti. Dehogy is viheti. Az ördög bírja ki ezt a hideget, nem ő. Még Banjalukában — ebben az ördögháta mögé tett lyukban — sem volt olyan átkozott hideg, mint itt. Huh! Huh!

Szerencséjére Företeg Mihálynak, (vagy talán szerencsétlenségére) a nagy kiliti-parton volt egy csárda:

„Bétérő az nagy kancsóhol“

Ez volt a szél által ide-oda himbált, fából összetakolt hatalmas, hordónagyságu czégérre pingálva. Ide tartott Företeg is.

Lábával az ajtót úgy rugta bé, hogy csak úgy nyekkent.

— Adj, Isten!

— Ottkűnn tereőbb — volt a válasz.

Aki pedig ezt a választ adta, az nem volt más, mint az asztalnál ülő vendég. Hatalmas, tagbaszakadt alak. Karjain csak úgy dagadtak az izmok. Mellette állt a csárdásné: egy tulipiros arcu menyecske.

Företeg Mihály úgy tett, mintha nem hallotta volna a csufodárkodást.

— Csaplárosné, virágszálom — kiáltott köpönyegét ledobva magáról — bort ide hamar, hadd engöszteljem föl a torkomat, mer' bé akar fagyni.

— No, no, lassabban az agarakkal . . . hékás, szolt a pad tulsó végén ülő vendég — már miér is vóna kendnek ez a lilium kelyhéből fakadt asszony — kendnek is, mondom, virágszál?

— Csak úgy, úgy mint kendnek. Még három, még öt üveggel ide gyöngyöm, lelköm.

— Az ám . . . majd rosszat mondok — hogy micsoda.

— Mit mondott kend?

— A pap se prédikál kétször. Tátsa ki kend a a fülét.

— Kend meg fogja bé a száját.

— Én?

— Igenis, kend.

— Hát oszt miért?

— Azér.

— Oszt, ha nem fogom bé?

— Akkor majd béütöm én.

— Hadd lássam.

— Mögláthatja.

— Kend ahhol csak szunyog. Az a sapka töszü bészüké? hm? Más embörnek is vót ám, hékás.

Företeg Mihály azonban csak azt hallotta, hogy őt szunyog-nak hivta az a másik. Fölkelt. Aztán akkorát ütött tenyerével az asztalra, hogy az az ütés egy bikát is talán leterített volna.

— Mi-i-i? én vagyok szunyog? Mondd még-egyszer! . . . te — te — te — béka . . .

— Mondom is.

— Hát mondd!

— No, hát — te szunyog!

Företeg Mihály most fölemelte husángját.

— Jézusmáriszentjózsef — sikoltott föl a csárdásné — ja, itt ne vereködjének — mer'itt lesznek a zsandárok — aztán kituszkolta őket a csárda elé.

Sötét volt künn, mint talán a pokolban. Hiszen lehetett úgy éjjel felé az idő.

S ott, a sötét éjszakában a frissen esett, hóban hentergett a két ember. A csaplárosné az ajtóból hallgatózott. Hallhatta is a hatalmas ütlegeket.

— Ne! Én vagyok a szunyog?

— Ne! Én vagyok a béka? . . .

Negyedóra mulva, a képes részének egy kicsit megdagadt oldalaival lihegve lépett vissza a csárdába, az egyik.

Förgeteg volt.

— Mőgkapt a magát!

— Mőgölte kend? — kérdezte a csaplárosné, aki úgy látszik szokva volt az ilyen tenyverekedésekhez.

— Nöm. Csak jól helybenhagytam. Három hétig mőgfekszi az ágyat. Mőg. Tudom, én Istenem. De most Isten áldja, édös! Megyök a sógorékhoz.

— Hova megy, kigyelmed? — kérdezte mosolyogva a csaplárosné.

— Berkenyésre. A sógorhoz.

— Ráér még kigyelmed.

— Nöm, édös. Oszt' most nöm két óra, de öt óra köll, mig oda érök.

Pitymallatos reggel volt, mikor Förgeteg Mihály Kondor Jánosék udvarára ért.

— Jaj! a sógor! — kiáltotta Kondor Jánosné, a Tera . . . Isten hozta . . . Csakhogy egyszer elgyőtt. Igaz, hogy az embőröm beteg, szögény . . . Istenöm!

— No, no! Mi történt? — kérdezte ijedten Förgeteg. Talántán csak nincs valami nagy baj?

— Nem tudom, — püfögött az asszony — csak a János Nagy-Kilitiből fát hozott. Aztán a szekér földüle . . . Igenis föl.

— Oszt' agyonüté a sógort? Jézus segíjj!

— Nöm, csak jól mőgütötte magát. Mindönét fájjija. Zsirral kenöm, mőg árpakását teszök az oldalára . . . De menjön bé, sógor. Ott vagyon az első szobában. Én addig mőgötötöm a jószágokat. Mer most neköm köll.

Ott benn aztán nagyot nézett Förgeteg Mihály. Az ágyban nyöszörgő sógor ugyanis nem volt más, mint a „nagy kancsóbéli“ — vendég. Ez is fölismerete őt.

Förgeteg odaült az ágy szélére. Megfogta a sógor kezét.

— Te sógor.

— Mi az, édös sógor?

— Azt az éjjeli találkozást —

— Mőg a csaplárosnét —

— Mőg a csufondároskodást —

— Mőg azt a sok ütlegeket. —

— Amit te adtál. —

— Mőg, amit te adtál —

— Ne mondjuk meg senkinek — édös . . .

— És sohse említsük, édös.

— Nöm, édös sógor.

— S most — keblemre sógor.

Vathy István.

Arany mondások.

„A jó gazda szeme mindent meglát.“ Igaz, csakhogy a gazdát meg a jó feleség szemei kísérik el mindentivé.

Az emberek semmitse osztogatnak olyan szivesen, mint a tanácsot.

Sok leány csak azért vár a férjhez menésre, mert „várt leány várat nyer“. Csakhogy — fájdalom — legtöbb esetben — romvárat.

Aki az ördög nevével fekszik le, az nem igen fog az Isten nevével felkelni.

Ha ablakot nyitottal a szíveden — jól vigyázz, hogy abból kapu ne legyen.

Amíg pénzed van, sok jó barátod is van. De ha pénzed nincs, még rossz barátod sincs.

„Többet észszel mint erővel.“ Igaz. Csakhogy az észhez erő kell manapság.

„Nem kell az ördögöt a falra festeni, mert megjelenik“ tartja a közmondás. Igaz: mert hiszen közöntünk jár lépten nyomon: emberi alakban.

Ha barátodat ellenségeddé akarod tenni, csak kérj tőle — kölesönt.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

A kínai bonyodalom még egyre tart. A rémet körlevélnék eredményét ugyanis még nem lehet teljesen megítélni. A hatalmak nem akarják *Waldersee* tábornok főhatalmát — a csatatéren kívül elismerni s most Oroszország úgy, mint Amerika a Kinába küldött csapataikat igyekeznek visszavonni Pekingből. Szóval a bonyodalom még egyre tart s hogy hova lyukad ki, mi lesz a vége: a jövő titka.

Az angol-bur háboru a vége felé közeledik. A búrok utolsó halálusájukat vívják. Még azért helylyel — közel egy-egy csatában halálmegvetéssel harcolnak, természetes, hogy mindig háromszor annyi angol teste földi a csatatéren, mint amennyi buré. Hiába, beteljesül a közmondás itt is: sok lúd disznót győz.

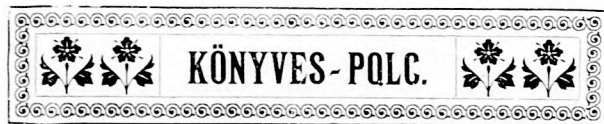
Olaszországban nagy izgatottságban tartja a népet, hogy Rómában, a pápa lakásában, (a Vatikánban) ismeretlen tettesek föltörték egy pénzszekrényt, amelyből 375 ezer lira érték papírost és 3 ezer lira készpénzt loptak el. A tolvajok csakis a helyi viszonyokkal ismerősök lehetnek, s bár a legmesszebbható intézkedéseket tették föltalálásukra — nyomukra nem akadtak.

A román-bolgár kérdés még nem jutott dűllőre. A zsarolással vádolt maczedonok ellen még mindig folyik a vizsgálat. Különösen bizonyos *Murdjew* nevű emben ellen.

Közgazdaság.

Október hónapi teendők a gazdaságban.

Október havában a be nem fejezett eséplest folytatni kell. Az új gabonakészleteket gyakran meg kell forgatni. A juhokat is kell jártni a legelőre, de amint fogy a legelő, ezeknek is estenként egy kis szálas takarmányt kell adni. A hágó kosok az anyaktól külön választandók. A kijáró sertések a burgonya-répa — s kukoricza föld-eken most eleget találnak. A februári malaczozás végett a kanokat most kell a koczák közé bocsajtani. A jerezek jól tartandók, ha azt akarjuk, hogy kora tavasszal kezdjék el a tojást. Az eladásra szánt baromfiakat igyekezzük eladni, mert teli eltartásuk sokba kerül. A ludakat most kell hizlalni. Az eddig elmaradt vetéssel sietni kell. Az ősziakkal bevetett tábláknál egyik fő-gondja most a gazdának, hogy azokat elegendő és kellő irányban vezetett vízvezető barázdákkal lássa el. A tavaszak alá való tarlótörés, ha már meg lett kezdve folytatva lesz — vagy ha nincs megkezdve, megkezdjük. Az őszi tarlótörés is egyike azon munkának, melyeket legsürgősebb s elmulaszthatatlan teendői közé kell sorozni a gazdának. Legszélszerűbb az őszi tarlótörést oly gonddal s azonnal végezni, hogy az rögtön a tavaszak alá való szántást képezze. Trágyát is lehet hordatni, azután utak javítását és sánczolását is megkezdhetjük. A mohos réteket meg kell boronáltatni és hamuval behordani. A rétek legeltetése e hónap folyamában általában el van fogadva s az teljesen rendén is van, ha az idő száraz — vagy kevés eső jár. De, ha az időjárás tulnedves, akkor a rétek legeltetéséről mondjunk le. Mindazon gyümölcs magvakát, melyeket csak tavaszkor veteményezünk el — fagymentes helyen, homok közé rakva kell kiteleltetni. A gyümölcsfák trágyázása is megkezdhető. Kelkáposztát, petrezselymet, teli salátát e hónap ezején még vethetünk. A szüret is itt van, de csak akkor kezdjük meg, ha a fürtök teljesen megérttek. E hó végén a fedést is meg lehet kezdeni. E hóban egyik legfőbb teendő a hordók előkészítése. Szüret után az edények mind jól kimimosandók s elteendők. Igen jó az edényeket eltevés előtt meszes vízzel kiöblögetni és azt az év folyamában még egyszer ismétetni.

Jézus Krisztus isteni Megváltónk élete A négy evangéliumból időrendben összeállította és magyarázó jegyzetekkel ellátta dr. Balits Antal székesegyházi kanonok. Ára csak 2 korona. Kit ne érdekelné az Úr Jézus Krisztusnak élettörténete, amelyet mindenki ismer ugyan, de rendszeresen és időrendben nagyon kevesen ismernek. Könyv még nem volt eddig a magyar irodalomban, mely édes Jézusunk életét ekképp tárgyalta volna. Balits ur könyvét ajánljuk a leg-

melegebben olvasóink figyelmébe. Kapható a Szent Gellért kath. műintézet könyvkereskedésében, Budapest, VIII., Práter-utca 44. sz.

Az örökimádás I-ső évfolyamának szeptember havi füzeté megjelent. A négy ives füzet mindenben megfelel jó hirnevének. A jelen füzet a következő jeles dolgozatokat tartalmazza: Felhívás a magyarországi szentségimádó egyesületek római zarándoklatára. — Jubileumunk az Oltáriszentség fényében. — Az eucharisztikus körmenet. — Az Országos eucharisztikus kongresszus: 1. A mintakiállítás. 2. A kongresszus első ülése (augusztus 16 én): a) gróf Majláth Gusztáv Károly püspök megnyitó-beszéde. b) A legmértősebb Oltáriszentség hittani igazsága. P. Tomcsányi Lajos előadása. c) A papok Eucharisztia-társulatának és Oltáregyesületnek földadata. Porubszky József előadása. d) A szent áldozás után. Fischer-Colbrie Ágost előadása. e) A lelképásztorok és az Oltáriszentség. Hahnekamp György előadása. f) A legfőlségesebb Oltáriszentség a katolikus szertartásokban és a művészetben. Piszter Imre előadása. 3. A kongresszus második ülése (augusztus 18-ikán): a) Az Oltáriszentség irodalom. Varga Mihály előadása. b) Minő zene illik az Oltáriszentséghez. Kutschera József előadása. — A legfőlségesebb Eucharisztia és az egyházi ének. Mayer Károly — Manna. — Tárgyak lajstroma. — Irodalom. — Megholtak névsora. — Hirdetések.

Az 1900. évi szent jubileum kézikönyve. Irta Kereskényi Gyula, érdi esperes-plebános. A könyv mindenről felvilágosít, ami csak a jubileumra tartozik; és ami a munkának állandó bece, az a *bucskról* szóló rész, amiből világosan meg fogja tudni mindenki, hogy miben áll a bucsu, amit olyan sokszor emlegetnek a jó hívők, de a mit kevesen ismernek. Az újságok nagyon dicsérik a könyvet. Megrendelhető a Szent Gellért Kath. Műintézetnél, Bp.-sten. Ára 3 kor.

Gyónási könyvecske. *Szent áldozási imák s néhány szent ének.* Elemi iskolai tanulók számára írta Baumann Károly hitoktató. Ezen hasznos kis füzetet, mely a Szt. Gellért kath. műintézet könyvkereskedésében kapható, ajánljuk a lelkészkező papság, hitoktatók és szülők figyelmébe. Ára 20 fillér. Tömeges megrendelésnél árengedmény.

Való és mese. Irta: *Deszkás Miklós.* Igen jól és szépen megirt 8 elbeszélést tartalmazó könyv, melyek nagy része a vasuti-életből van merítve. Ára 1 korona. Kapható a Szent Gellért kath. műintézet könyvkereskedésében (Budapest, VIII., Práter utca 44).

„Mária Országá” czim alatt *Hoós János* temesvári áll. tan. képezde ének- és zenetanár egy igen hasznos zenefolyóiratot ad ki, melyből eddig már 5 füzet jelent meg. A magyar zene- és költővilág legkitünőbbjei sorakoztak a szerkesztő mellé, s e gárda elég biztosíték arra, hogy a további füzetek is ép oly tartalomdusak lesznek, mint az első öt. Szébbnél szébb egyházi s főleg Mária-énekek töltik meg a füzeteket. Az énekek mind kétszólamuak s orgona- vagy zongorakísérettel vannak ellátva. Eddig a következő 40 oldal jelent meg: Bízalom Máriaiban, Rózsafűzér, Mennynék földnek dicsőséges királynője, Tenger csillag Isten anyja, Mária az árvák anyja, Tekints le égből, szüz anyám, Ave Maria, Légy egyetlen boldogságom. A magyar nép a te néped, Keresztények erőssége, Sirok a te keserveddel, Szüz Mária Anyánk, Hymnus Mária kápolnájához, Boldogtalan szív keserve, Boldog asszony anyánk, Litánia a XVIII. századból, Uram irgalmaz. Nézz le ránk a magas égből, Oh Mária liliomszál, Oh legszentebb szív asszonya, Asszonyunk szüz

anyánk, A keresztnek szent tövében. Hajadonok esdeklése. Ave Mária, E siralom bus völgyéből, Egy óhajlás egy dícséret, Mária szívemet, Fohász Magyarország nagyszonyyához, Hozzád esdünk szűz anyánk, Szép vagy Isten édes anyja, Hymnus Jézus szent szívéhez, Jertek tiszta lelkek Ha én mindazt elmondhatnám, Oh áldott szűz anya. Hymnus a szűz Máriához, Oh Mária szűz virágszál, Stella Mária, Gyászdal kis gyermekek fölött. A „Mária Országa“ megjelenik havonként egyszer nyolcz oldalas ára egész évre 12 korona, félévre 6 korona, egyes szám ára 1 korona 20 fillér. Az előfizetések a „Mária Országa“ kiadóhivatalába Temesvár-Belváros küldendők.

A legszentebb Rózsafüzér Királynéja. Havi folyóirat. Szerkeszti s kiadja Péter Molnár Márton szent-domonkosi szerzetes Szombathelyen. Előfizetési ára: egy évre 2 korona. A csinos kiállítású kis füzetke a bold. Szűz Mária tiszteletére alakult szent olvasó egyleteknek is közlönye. Melegen ajánljuk a keresztény katolikus olvasóinknak, különösen az Égi Királyné tisztelőinek.

A socialis kérdés hajdan és most. Irta dr. Verus. III. kötet. A különböző vallások befolyása a társadalomra. Nagy 8-rét alak 307 lap. Ára füzve 4 korona, kötve 5 korona. Olvasóink még élénken emlékezhetnek azon közleményeinkre, melyekben a mű első és második kötetét ismertettük. Most előtünk fekszik a harmadik vagyis befejező kötet. Nincs mű irodalmunkban, mely a szocialis kérdéssel oly behatóan foglalkoznék, mint Dr. Verus műve. Szerző behatóan az ókor történelmébe és kiveszi belőle azon részeket, melyek a szocializmus alapját képezték és levezeti ennek történelmét napjainkig és kimutatja a szocializmus téves tanát és annak káros hatását az emberi társadalomra, mely tagadja Istent és a hazát. Viszont rámutat az utra, melyen haladva, az emberiség eredményesen megküzdhet a modern betegséggel. A harmadik kötet tartalma „A különböző vallások befolyása az emberi társadalomra“. E kötetben a szerző a különböző népek vallásának történelme mellett tárgyalja azoknak befolyását a társadalmi alakulásokra és bizonyítja, hogy a keresztény vallás az egyedüli, melynek tanai megoldhatják a jelenkor társadalmi kérdéseit. E három kötetből álló rendkívül érdekes munkának ára füzve 12 korona, vázsonba kötve 15 korona. Kapható a Szent Gellért kath. műintézet könyvkiadóhivatalában (Budapest, VIII. Péter-utca 44.)

Magyarország és a zsidóság. Irta Petrussevich Géza, a jeles katolikus hírlapíró ily című nagyszabású munkájának immár megjelent a második kiadása. Irodalmunkban valóban ritka jelenség, ha egy tudományos színvonalon álló műből rövid idő alatt új kiadást kell rendezni. Ez bizonyítja, hogy Petrussevich műve mily alaposan van megírva. És tény, hogy aki a zsidókérdéssel komolyan és behatóan akar megismerkedni, bele akar hatolni a zsidó nép jellemébe, ismerni akarja történetét, vallását és pszichikumát, egész lényegét, aki a maga elrettentő valóján akarja megismerni a zsidóság befolyását Magyarország közgazdasági kulturális és társadalmi életére, az olvassa el a könyvet. A 205 oldalra terjedő nyolczadrét alakú könyv ára füzve 3 korona. Megrendelhető a Szent Gellért katolikus műintézet könyvkereskedésében (Budapest, VIII. Péter-utca 44.)

Éljen a bazafias szellemű független néppárt!
Éljen a 30 hold adómentessége!
Éljen az általános titkos szavazati jog!

A háboru átka.

Feleség (második férjével az első férj sirjánál): Igen, itt nyugszik a szegény; lásd, ma nem lehetnél a férjem, ha az én Jánosom nem halt volna a háboruban hősi halált.

Férj (elgondolkodva): Jaj, ez a háboru az emberiség átka!

Anyjára ütött.

Kisasszony: Hadnagy ur, mért nincs bajusza, hisz' az atyjáé oly szép, nagy.

Hadnagy: Nos igen, ebben a tekintetben inkább az anyámra ütöttem

Czigányálom

Egy mucsikus czigány almában kávéházban találja magát. Egy forró fekete kávé kér.

— Sajnálom, így szól a pinczér — forró kávénk már nincs. Csak hideg van. Fél óra mulva azonban tüzet raknak s akkor lesz. Megvárja tehát, vagy hozzak hideg kávé?

— Megvárom — felelt a czigány, ki aközben fölébredt.

— Oh! jaj, jaj, nekem! Mir nem ittam meg — ást a rágyogó mivoltját neki — ást a hideg kávé? Most ástán itt van: se hideg, se meleg!

Ez is jubileum.

Első szakácsnő. Hova, hova ilyen puccezosan Anna!

Második szakácsnő. Jubilá'ok, lelkeim, jubilá'ok. Most csaptak el huszonötödikszer.

A hebegő kisasszony.

Egy hebegő kisasszonyt — aki az *r* helyett *l*-t is mondott — megszólítja ismerőse:

— Kisasszony, szereti a regényeket?

— Igenis, szeletem a — legényeket.

Most már érti.

A karácsonyi ünnepekse hazarándult budapesti nuszár-örmester fejtegeti az ujság képtalányait. Férj sógora is szerette volna tudni, hogy hogyan az ördögben lehet olvasni hatalmasnak az egymás mellé rajzolt 6 almát az utána biggyesztett „S“ bötüvel. Az örmester megpróbálja neki magyarázni. Hiába volt. A sógor csak azt hajtogatta, hogy nem érti.

— Hát mondok egy könnyebbet, sógor. Nézze, kend:

Teszem: Egy pár valami, amit suviczkolunk, aztán fölhuzzuk a lábunkra. Mi ez? Nem érti?

— Hát mondok egy könnyebbet. Teszem: két pár valami, aztán suviczkolják, kitényesítik, aztán fölhuzzuk a lábunkra. No, sógor ezt csak tudja. No, nem tudja?

— Nem! böffentette ki a sógor nagy erőlködések közepette.

— No, mondok most egy igen könnyüt. Teszem

Szilvafán terem, a magja szilvماغ, a gyümölese is szilva. Hát ezt csak tudja kend, hogy micsoda?

— Ah! Nem csap be engem a sógor — kiált örömmel a másik — ez — három pár eszima.

Gyermek száj.

Tanító: Te Bandi, miért ütötted meg a János gyereket?

Bandi: Csak megelőztem őtet, mert ő akart engem megütni.

Anyai tanács.

Fiatal asszony (az anyjához): Nézd mauna, a férjem erővel azt akarja, hogy én főzzek neki!

Anya: Hát ha erővel akarja, akkor bíz nem érdemel kegyelmet.

Éljen a nép!

Éljen a nép igazi, szabad, független pártja!

Éljen a Magyar Néplap!

Az aradi vértanuk szobra, mely lapunk czimképe, Aradon, a szabadságharc-téren van föllálítva. A szobrot Zala György szobrász készítette s Arad egyik legszebb díszé. A szobor négy oldalán a tizenhárom vértanu arcza van a kőbe bevésve, hogy örök időkre hirdesse a szabadságszeretetet. És — bár minden évben elmondjuk, hogy kik voltak a nagy hősök, kik élni-halni tudtak a kazáért — most is ismételteljük az aradi vértanuk névsorát. Ime: Kiss Ernő, Vécsey Károly, Aulich Lajos, Nagy Sándor, Török Ignác, Pöltenberg Ernő, Knézich Károly, gróf Leiningen Károly, Lahner György, Dessewffy Arisztid, Schweidel József, Lázár Vilmos, és Damjanich János. Legyen áldott a nevük.

A magyar nemzeti zarándoklat a második képünk. Erről már mult számunkban bővebben írtunk. Képünk azt a jelenetet ábrázolja, midőn a pályaudvaron az egy és ugyanazon szent célra összegyűlt száz és száz zarándok a vonat elindulását várja. Szép ez a jelenet, de még szebb ez a tudat, mely a zarándokokat vezérelte: ez pedig a soha ki nem alvó hit, a soha el nem muló keresztény katolikus szeretet.

Olvasóink szíves figyelmébe. Azt hisszük, t. olvasóink szívesen fogják fogadni azt az újításunkat, amelyet tapunk eme számában olvasóink érdekében teszünk. Ugyanis hogy nemcsak szavakkal, hanem tettekkel is barátja, tanácsadója legyen lapunk az ő közönségének — elhatároztuk, hogy előfizetőink minden ügyes-bajos dolgában szívesen adunk fölvilágosítást, bármelyféle ügyben. Lapunk szerkesztőségében

ugyanis jogtulós egyén is van. Így aztán olvasóink bármely jogidologban, de mindenféle más ügyekben is ingyen nyernek fölvilágosítást. Mivel pedig ezt itt, ezen a helyen, a szerkesztői üzenetekben nem lehet közölni, a hozzánk fordulókat csatolják levelükbe a szükséges postabélyegjegyeket, amelyek felhasználásával nekik, mindennyiük meakérésre, külön levélben válaszolunk. Ime: a **Magyar Néplap**, ezzel is bebizonyítja, hogy mindenben szolgálatára áll az ő olvasó közönségének s viszonzásul nem kér mást: csak azt, hogy pártolják az ő barátjukat a **Magyar Néplapot**.

K. F. Léva. Ön azt kérdi tőlünk: hogyan van az, hogy az emberek, akikkel jót teszünk — mindnyájan hálátlanok? Kedves felebarátunk: nem tudja ön azt a régi közmondást, hogy jóért jót ne várj. A legtöbb emberek szótárából hiányzik a „hála“ szó. De azért ne gondolja azt, hogy nincsenek háladatos emberek. Igenis vannak. Csakhogy ezek ritkák, mint a szavát betartó emberek. **S. Gy.** Somogy Acsa. A lapot postá a tettük. **Csigó Mihály** urnak. A lap jár. Pénzküldeménye megérkezett. **T. J.** Ezztergály. Mi nem tehetünk róla, ha lapjai szakadozva és rendetlenül érnek oda. Innen *rendesen* küldjük el. **P. M.** Szemerén. Tessék lapunkban hirdetni magát s hiszszük, hogy lesz foganatja. Mert amugy — ismeretlenül — ajánlatot senkinek se tehetünk. Mindenestre próbálni kell az apróhirdetést, amely többször közzétéve, czélhoz fog vezetni.

K. J. október elsejéig hátraléka egy korona kr. A *La Salette titok* ára 27, a *Nagyvilágszappán*-é 50, a *Verőfény*-é 50 kr. *Isten ujjá* című munka már nincs készletben. Mindez összeget az előfizetési pénzzel együtt tessék egy postautalványon hozzánk beküldeni.

Éljen az önálló vámterület!

Éljen a gabonauzsora megszüntetése!

Éljen a földadó leszállítása!

Éljen a választási törvény módosítása!

Gazdálkodónak

vagy *eselédfelügyelőnek* ajánljuk egy irni, olvasni tudó, a gazdaság minden terén járatos gazda. Megkeresésük *Kiss Józsefhez* intézendők *Beled*, Sopronmegye.

Uraságokhoz

segédkezni ajánlkozik 16 éves négy polgárit végzett, főzést, kézimunkát értő jól nevelt vidéki leány. Bővebbet *Kiss Józsefnél*, *Beled*, Sopronmegye.

Iszákosság gyógyítható a már számos esetben fényes eredménnyel használt, a „Sas gyógyszerár“ külön orvosi rendelet szerint készült **Iszákosság** elleni zerrrel igen sok elismerő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára **2 frt 20 kr.**, egy kettős adag mely makacs bajnál szükséges, **4 frt 40 kr.**, az utóbbi összeg előleves beküldése mellett, bérmentes szétküldés. Kapható **Sas-gyógyszerárban, Lugoson 19. sz.**

Vértes-féle Sósorszesz.
Minden házban szükséges.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: SCHÖDL GYULA.

SZENT GELLÉRT KATHOLIKUS MŰINTÉZET

KÖNYVKERESKEDÉSE

BUDAPEST, VIII., PRÁTER-UTCZA 44. SZ.

Megjelentek és kaphatók az alant felsorolt művek:

Vallásos művek.

- Balits** Antal dr., Jézus Krisztus, isten Megváltónk élete. Füzve 2.— kor.
- Bohnert** Marián, Assisi szent Ferenc^z élete. (1182—1226.) Füzve 4.— kor. Kötve 5.20 kor.
- Dosenbach** István S. J., Szűz Mária, az ifjúságnak mintaképe, vagy az ifjúságnak ártatlansága- és buzgalmaról. Fordította Lessenyei Ferencz. Füzve 20 kor.
- Dvoreczky** J. Krisztus keresztje és a vörös socialismus. 30 május sz. beszéd a társadalmi kérdéssről. Füzve 2.40 kor.
- Garrat** V., Loreto az új Názáret. Füzve 1.— kor. Kötve 1.60 kor.
- Hajdu** T. dr., Teremthette volna-e Isten a világot öröktől fogva? Füzve 1.40 kor.
- Lasserre** H., A ludi Szent Szűz tisztelete május hónapban. Füzve .40 kor. Kötve 3.— kor.
- Meschler** S. J., Novena, azaz kilenc napi ájtatos ág a lourdesi Szent Szűz tiszteletére. Füzve 1.20 kor.
- Philothea** vagy utmutatás a vallásos életre. Szalézi szent Ferencz után rövid kivonásban átdolgozta Hongg Leo. Kötve 1.60 kor.
- Schneider** C. M., A század alkonyán. Elmélkedések a káth. egyházzól és a társadalomról. Fordította Adjutus Secundus. Füzve 4.— kor. Kötve .80 kor.
- Scotti**, Elmélkedési könyv papok számára. Fordította Adjutus Secundus. 4 kötet: Füzve 12.— kor. Kötve 14.40 kor.
- Spirago** F., Katholikus katolikizmus felnőttek számára Fordította Adjutus Secundus. 4 kötet. Füzve 12.— kor.
- Vathy** J., Mária-esték. 52 Mária-legenda Füzve 2.— kor.

- Kócsi **Mayer** Gy., Gyász-szertartás. Temetési kézikönyv. I. kötet: Temetési szertartások és gyász-énekek. Kötve 2.50 kor. II. kötet: Halotti bucsuztatók. Kötve 3.— kor. A két kötet együtt 4.40 kor.
- Pogonyi** Bernát, Sekrestyések és harangozók vezérkönyve (Utmutatás a sekrestyések és harangozók teendőire.) Füzve 1.— kor.

- Ének és imakönyv** a kath. tanuló ifjúság használatára. Kötve —.40 kor.
- Gyónási könyvecske.** (Szt. áldozási imák és néhány szt. ének.) Elemi iskolai tanulók számára összeállította Baumann K. Füzve —.20 kor.
- Készület a szt. gyónáshoz.** Felnőttek számára —.10 kor. Ugyanaz, bővítve, **német nyelven** —.20 kor. **tót nyelven** —.20 kor.

- Hock János** imakönyve. Diszes kiadás. Kötve 10 koronától 60 koronáig.
- Ugyanaz, egyszerű kiadás. Kötve 6 koronától 14 koronáig.

- Hock János.** Vigasztalások könyve. Vászonskötésben 6.— kor. Diszkötésben 10.— kor.

- Kiss** Arisztid, Lelki ibolyák. (Oktató imakönyv gyónók számára.) Füzve —.40 kor. Kötve —.60 kor.

- Lóvárdy** Alajos, Ének- és imakönyv a magyar-német kath. tankötelesek és hívek számára. (Magyar és német nyelven.) Kötve — 60 kor.

- Szemenyei** Mihály, Szent József tisztelete. A szent család imakönyve. Reggeli, esti és szent mise imák. Kötve 1.40 kor.

- A Szent Mise** a világ legnagyobb kincse Elmélkedési és imakönyv. Kötve 2.— kor.

- Tárkányi** B., Vezéresillag. Vászonskötésben 4.— kor. Bőrkötésben 6.— kor. Bársonykötésben 16.— kor.

- Tárkányi** B., Lelki manna. Ének- és imakönyv. Kötve —.70 kor.

- Walser** J., Örök imádás, a legméltóságosabb oltáriszentség imakönyve. W. után Varga Mihály plébános. 2. kiadás. Vászonskötésben 3.20 kor. Bőrkötésben 5.— kor. Finom — 6.— kor. Még finomabb kötésekben 8—9 kor.

- Néhai Nogáll János** v. nagyváradi fsz. püspök kiadványai:

- Kempis Tamás** négy könyve Krisztus követéséről. Kis alak. Vászonskötésben 1.— kor. Ugyanaz, nagy negyedréti kiadás. Felvászonskötésben 8.— kor. Egészvászonskötésben 12.— kor. Vászonskötésben 16.— kor.

- Áldozatlángok.** Imádság és elmélkedés félek. Kötve 1.20 kor.

- Boldogasszony követése.** Kötve 2.40 kor.

- Csarnok** a keresztény hitélet ügyére. Kötve 3.— kor.

- Liguori szt. Alfonz** vezérkönyve az oltáriszentség látogatásáról. Kötve 3.— kor.

- Liliomszálak.** Kötve 3.— kor.

- Szentek tudománya.** Kispapoknak és miséspapoknak. Kötve 3.— kor.

- Szeráf hangok szent Teréziától.** Kötve 2.40 kor.

- Az Urangyala.** Elmélkedések. Kötve 3.— kor.

- Keresztény Vezérczikkek.** Elmélkedések. Kötve 3.— kor.

Vegyes művek.

- Petrassevich** G., Magyarország és a zsidóság. Társadalmi tanulmány. Füzve 3.— kor.

- Verus** A szociális kérdés hajdan és most. Socialpolitikai mű. Három kötet. A teljes munka ára. Füzve 12.— kor. Kötve 15.— kor.

- Mayer** B., A spiritizmus keresztény kath. megvilágításban. Négy szabad előadás. Füzve 1.20 kor. Kötve 2.— kor.

- Ullatorne.** La Salette története. Fordította Varga Mihály. Füzve —.54 kor.

- Varga M.** A nagy világesapás. 1.— kor.

- Deszkáss** M., Való és mese. 8 elbeszélés. Füzve 1.— kor.

- Égly** M., Verőfény. Tárca. Füzve 1.— kor.

- Kubinyi** Viktor, Maison-rouge. Elbeszélés. Szabadon francziából. Füzve 2.— kor. Kötve 3.— kor.

- Mester** Károly, Tarka világ. Apró novellák. Füzve 1.— kor. Kötve 2.— kor.

- Nyízsnyay** Iván, Szelíd elbeszélések. Füzve 3.— kor.

- Sziklay** János, A cserepesi kastély. Regény. Kötve 2.— kor.

- Zempléni** Árpád, Kis emberek. Elbeszélések. Kötve 1.— kor.

Minden, bárki által hirdetett könyvet az eredeti bolti áron szállítjuk.

Vidéki megrendelések csakis utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése mellett eszközöltnak. Utóbbi esetben a postaköltséget mi fizetjük.

Készpénz-kölcsön

birtokokra és házakra,

a valódi becsérték háromnegyed részéig. Helyre is. 20-60 évi törlesztésre. Birtokos felmondhat bármikor, penzinteztet nem. Lebonyolítás 14 nap alatt. Konvertálás belyeg-és illetékmentes. Semmi előleges költség. Beküldendő csakis telekkönyvi kivonat, valamint kataszteri birtokiv-másolat.

Ingtalan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet.
Budapest, VI., Váci-körút 39.

TANONCZOK LAPJA

Szerkesztő: Emberger János. • Kiadó: Labuda Ferencz.

A tanonczi-fülség egyedüli lapja, melynek egy iparos házában sem szabadna hiányozni. Előfizetési ára: egy évre 1 kor. 20 fill. félfévre 60 fillér. A Tanoncziok Lapja szerkesztő-sége és kiadóhivatala: Budapest, III., Serfőző-u. 3. Mutatványszámot készséggel küld a kiadóhivatal.

Hirdetések

felvétetnek a

MAGYAR NÉPLAP

kiadóhivatalában.

Rendkívül érdekes munka!!

MOST JELENT MEG! MOST JELENT MEG!

A SZOCIALISMUS HAJDAN ÉS MOST.

Szociálistpolitikai mű, melyet a kath. sajtó általános elismerésben részesített!

IRTA: Dr. Verus.

Három kötet, összesen 760 lap.

Ára a 3 kötetnek füzve 12 kor kötve 15 kor.

Tartalom:

I. Kötet: V jelenkor signaturája. Az anyanyelvi vallástalan szellem káros következményei. A keresztény vallás jótékony befolyása. A szociális kérdés az ókori népeknél. A szociális kérdés Magyarországon. A szociális kérdés Franciaországban. A szociális kérdés jelenkorban. A liberalizmus és a társadalmi egyenlőség elve. A jelenkor társadalmi és a szociális. A modern korszellem és a munka. A szociális kérdés megoldása. A keresztény szellem és a munka. Törvények a jelenkori szociálisizmus történelméhez.

II. Kötet: A keresztényülés jelen programja. A XIX. század és a katolicizmus. A XIX. század modern állama. A modern államtan tarthatatlansága. A kereszténység államtana. A XIX. század eszládi tüzhelye. A modern kor házassági köteleke. A női emancipációja. Az iskolakerés. Az agrár osztály bajai és azok orvoslása. A munka rendezése. A munkás védőerény. A vasárnapi munkaszünet. A munkaber egítő kérdése. Munkásbiztosítás. A munkásbiztosítások. A munkásnyeltek. A munkáslakmarak. A jótékonsági intézmény. A munkás-sztrájk. A kisipar válsága és rendezése. A kereskedelem válsága. A pénz hatalma. A sajtó hatalma. A népfőnögségi elv és a népképviselés. A filozofizmus és antiszemizmus. A legszegényebb osztály és az állam.

III. Kötet: A különböző vallások befolyása a társadalomra. A különböző vallások történelmi alapon való fejtegetése. China. India. A buddhizmus. Az indus vallás befolyása az indus nép életére. Egyiptom. Az asszirusok és babiloniak vallás-története. Phönícia. Perzsia. Zsidóország. Hellas és Róma. Afrika. Amerika. Ausztrália. A mohamedánizmus. A pogány vallás okai. A keresztény kinyilatkoztatás szükségessége. Isten és ember. A kereszténység fölénye az ókori vallások fölött. A krisztusi vallás és ellenségei. A felvilágosultk vallása. A jövő Krisztusé.

A pénz előleges beküldése mellett portomentesen szállítja: Szent-Gellért kath. műintézet Budapeston Práter-utca 44.

STOWASSER J. es. és kir. hangszergyáros, a es. kir. hadsereg és a magy. kir. honvédség szállítója.

BUDAPEST, II. Lánchíd-utca 5 sz.

Harmonika-árjegyzék külön kórándó.

M. gy. képes árjegyzék ingyen és bementve.

Hegedűk vonóval 3 forinttól 15 frtig. Mesterhegedűk vonóval 15 frttól 300 frtig. Gordonkák vonóval 10 frttól 150 frtig. Nagybőgők vonóval 20 frttól 100 forintig. Fuvolák 2 frttól 100 forintig. Szárny-kürtök 14 frttól 20 frtig. Czim-balmok 35 frttól 300 forintig. Ósi magyar tárogatók szabada-lmazva 20 frttól 60 frtig. Elpusztíthatatlan, kitűnő erős hangu harmonikák utolérhetetlen erős hanggal és tartós-sággal 3, 4, 5, 6, 8, 10 frttól 80 forintig. Templomi és más zenekarok részére

fuvó és vonó hangszerek

előnyös fizetési feltételek mellett legutányosabb árban szállítatnak

„Páratlan a maga nemében“

Az emberiségnek tulnyomó része szenved évek hosz-szu során át gyomorhajokban, amelyből csak azon esetben képes megmenekülni, ha az orvosi vélemények szerint a legkitűnőbb s a világ legjobb gyomor-cseppeit a

„Valódi“ Szent-Gáli Gyomorcseppeket

használja, mely gyors és biztos, nélkülözhetetlen házi-és népies szer. Ezen hírneves háziszert a következő esetekben eddig semmi más szer nem muja felül és pedig *Ádgyghány, székszorúás, rosszaga lehellet, savanyu felbőfőgés, kólíka, gyomorgyengeség, gyomorhurut, gyom-orégés, dagadtság, tulságos nyálkak-pződés, sárgaság, andor, hányás és főfájás.*

Egy üveg ára használati utasít ss l
1 korona.

Központi szétküldési raktár:

STEUER IZIDOR

az Arany szarva-hoz-czimzett gy gy szertárában Szent-Gál (Veszprém-megye)

Fő aktár: Török József gyógytárában, Budapest Király utca 12. és Egge, Leó gyógytárában Váci-körú 12.

Ára 1 korona.

3 üveg megrendelésénél portó me tesen küldetik.

